

HALVETİ PİR
SEYYİD YAHYA ŞİRVANİ

VİRD-İ SETTAR

Derleyen
Hasan Şükrü YAYINTAŞ

Halveti
PİR SEYYİD YAHYA ŞİRVANİ

VİRD-İ SETTAR

Derleyen
HASAN ŞÜKRÜ YAYINTAŞ

Bu Kitabın bütün yayın hakları Genç Tasavvufcuları Destekleme ve Geliştirme Derneđi aittir.

İÇİNDEKLER

Önsöz	5
Preamble	13
Hyrje	23

VİRD-İ SETTAR**(Arapça Metnin Okunuşu - Meal - Arapça Metin)**

Arapça Metnin Okunuşu.....	33
Meal	43
Turuk-u Aliyyül Halvetiyye Köprülü Derbent Dergahı Silsilenamesi	62
Arapça Metin	65

ÖNSÖZ

Peygamber Efendimizin (s.a.v) dinini tebliğ ettiği manevi yönden ihtişamlı devrinden sonraki devirlerde İslam'ın yer yer genişlemesi, zamanla servet ve refahın artması, halkın saltanat ve dünya çıkarları etrafında toplanması gibi nedenlerle heyecan, sadelik ve tebliğin gittikçe erimeye başlaması birçok kişiyi etkilemiş ve tasavvufi hayata itmıştır. Bu nedenle, fıkhıta olduğu gibi zühdde de bazı kişilerin çevresinde toplanmalar başlamış, böylece tasavvufun teşkilatlı şekli olan tarikatlar ortaya çıkmıştır. Hakk'a yönelme şeklinde başlayan bu hareket, daha sonra ilim, irfan ve keramet sahibi kişiler etrafında teşkilatlanmasını tamamlayarak tarikatlar şeklinde ortaya çıkmıştır. Gönül eğitimi teşkilatları olarak da adlandırabileceğimiz tarikatların ilk ortaya çıkış yeri Basra ve çevresi iken, daha sonra yaygınlaşarak Orta Asya'yı da içine alacak şekilde genişlemiştir. Anadolu'nun İslamlaşmasında ve Türkleşmesinde Horasan Erenleri dediğimiz ariflerin büyük rolleri olmuştur. Bu gönül erleri, ordudan önce Anadolu'ya gelmişler, zulüm yerine adalet isteyen insanlara umut dağıtmışlardır. Türklerin toplum olarak İslamiyet'i kabul etmelerinde en önemli amil, Anadolu topraklarında faaliyet gösteren bu erenler olmuştur. Anadolu'daki bu tasavvufi hareketlilik bütün halk tabakalarına da yayılarak kısa sürede büyük bir hıza kavuşmuş insanları kemâlata yönlendiren pek çok tasavvufi ekol tarikatlar adı altında faaliyet göstermeye başlamışlardır.

Tarikat Arapçada yol anlamına gelmektedir. Bu yol tasavvufta Allah-u Teâlâ hazretlerinin doğrudan bilgisine götürdüğüne inanılan manevi bir yoldur. Tarikat dinin zorunlu kurallarının yanı sıra, Cenab-ı Hakk'a ulaşmak maksadıyla zorunlu olmayan birtakım zikirleri ve güzel amelleri yerine getirmek isteyenlerin tuttuğu bir yoldur. Farklı özellikleri itibarıyla 12 ana tarikat süreç içinde çeşitli kol ve şubelere ayrılmışlar, farklı meşreplere sahip insanların ihtiyaçlarına göre hizmet etmeye devam ede gelmişlerdir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) " İnsanlar uykudadırlar. Elbette onlara bir uyandırıcı kişi gerekir" diye buyurmuşlardır. Efendimizden itibaren yüzyıllar boyunca gaflet adı verilen derin uykudan insanları uyandırmakla görevlendirilmiş Ehl-i tasavvuf, çeşitli tarikatların adı altında bu ulu görevlerini ifa etmektedirler.

Elinizdeki bu güzide eser Vird-i Settar'ı tertip eden Seyyid Yahya Şirvani hazretleri (ks), Halvetiyye tarikatına mensup bir zattır. Halvetiyye tarikatı Türk toplumunu en çok etkilemiş tarikatlardan birisidir ve kırka yakın kol ve şubeleriyle dünyanın her bölgesine yayılmış bir tarikattır.

Halvetiyye tarikatı adını kurucusu Ebû Abdullah Sirâcüddîn Ömer el-Lahcî el-Halvetî (hyt.800/1397) den almaktadır. Bu zât Hazar Denizi'nin güneybatısında bulunan Geylan bölgesindeki Lâhîcân'da doğup büyümüş ve burada yetişmiştir. Tahsilini burada tamamladıktan sonra Harizm'e amcası Şeyh Ahî Muhammed b. Nûr el-Halvetî (hyt.717/1317)' nin yanına gelerek ona intisap etmiştir. Ömer-ül Halveti, halvete çok düşkün olması ve üst üste erbainler geçirmesi hasebiyle bu adı almıştır.

Ömer el-Halvetî'nin Hakk'a yürümesinden sonra tarikatın silsilesi; Ahi Mirim Ahmet Halveti, Hacı İzeddin Hıyavi (Şemahı, Azerbaycan, 1410), Sadreddin Hıyavi (Şemahı, 1456) şeklinde devam ederek tarikatın ikinci piri,

bir bakıma gerçek kurucusu olan SEYYİD YAHYA ŞİRVANİ'ye (k.s.) (Bakü, Azerbaycan, 1464)ulaşır. Önceleri daha ziyade İran topraklarında irşat faaliyetlerini sürdüren Halvetiyye tarikatı, kurucu pirden sonra silsilede dördüncü halkayı teşkil eden ve tarikatın ikinci piri kabul edilen Seyyid Yahyâ eş-Şirvânî zamanına kadar fazla yayılma kaydedememiştir. Şemahı'da doğan ve Tebriz'de Şeyh Sadreddîn-i Hıyâvî'den tasavvufî terbiyesini ikmal ederek hilafet alan ve aynı zamanda damadı olan Şirvânî, Bakü'ye yerleşerek irşat faaliyetini Âlem-i Cemal'e yürüyünceye kadar orada sürdürmüştür. Bu zat, Anadolu başta olmak üzere değişik bölgelere gönderdiği halifeleri vasıtasıyla Halvetiliğin kısa zamanda yayılmasını sağlamıştır. İran topraklarında gelişme gösteremeyen bu tarikat, Şirvani'nin halifeleri sayesinde önce Anadolu'da, daha sonra da Balkanlar'da ve diğer İslâm bölgelerinde hızla yayılarak, en yaygın tarikatlardan biri hâline gelmiştir. Seyyid Yahya Şirvani hazretlerinin halifeleri şu zatlardır;

1- Şeyh Dede Ömer Rüşeni

2-Ali Alâeddin Hazretleri

3-Pir Şükrül Ensari hazretleri

4-Habibi Karamani

5-Pir Mehmed Bahaeddin Erzincani

Zahirî ve şer'î ilimlerde yüksek derecede bir âlim olduğundan pek çok eseri vardır. Halvetiyye şubelerinde zikir esnasında okunan "Vird-i Settâr" onun tertib ettiği bir eseridir.

Diğer eserleri:

Risâle-i Esrâru'l - Vudû', Rumûzu'l - İşârât, Menâzilu'l Âşıkîn, Şerh-i Meratib-i Esrâru'l - Kulûb, Şerh-i Esmâ-i Semâniyye, Şerh-i Suâlât - Gülşen - Esrar, Etvâru'l Kalb, Risâle Fi Beyâni'l - İlm, Risâle Fi - Salâti'n - Nebi, Menâkıb-i Emiru'l - Mü'minîn Ali (k.v.), Gazaliyât, Şifau'l-Esrar.

Silsile yolu ile Seyyid Yahya Şirvani hazretlerinin halifesi olan Muhammed Bahaeddin Erzincani hazretlerine ulaşan Yiğitbaş Veli Ahmet Şemsettin Marmaravi hazretlerinin kurucusu olduğu Ahmediyye koluna bağlı Derbent Halveti Dergâhı, Balkanlar'da Makedonya'nın Köprülü kasabasında , Derbent denilen mevkide 1700'li yılların başında temelleri atılmış olan bir dergâhtır.

Zaman içerisinde Derbent dergâhında tam sekiz Mürşit, evladi yol ile kendilerine intikal eden irşat görevini devralmışlar, bölge halkına ve tevhit âlemine yüzyıllar boyunca hizmet etmeye devam etmişlerdir.

İslam tasavvufunun, farklı dinlere ve ırklara mensup insan topluluklarını birleştirici tesirlerinin bolca yaşadığı Derbent Dergâhı, sekizinci postnişini Şeyh Ali Alâeddin Yayıntaş Baba zamanında Balkanlar'daki sosyalist rejimin baskıcı tesirleri ve asimilasyon politikaları nedeniyle 1954 yılından itibaren bütün muhibanı Türkiye'ye göndermiş ve son olarak da kendisi 1957 yılında göç etmiştir. Manisa Turgutlu'ya yerleşerek faaliyetlerini " Yayıntaş Dergâhı " adı altında bugün halen sürdüren dergâhımız Din-i İslam'a hizmeti gaye edinmiş Hakk âşıklarına hizmet etmeye devam etmektedir.

Dergâhımızda Balkan kökenli dergâh anlayışımız doğrultusunda Halvetiyye tarikatının tüm usul ve erkânı uygulanmaktadır. Derbent Dergâhı'nın mensubu bulunduğu Halvetiyye tarikatı, edvar ve ezkar adabı itibariyle cehri

tarikatına dâhil edilen bir hakikat yoludur. Halvetiyye tarikatında da diğer tarikatların özünde olduğu gibi Allah'ı zikretmek, her an ve her yerde Allah-u Teâlâ'yı zikrettiğimiz idrakinde ve şuurunda olmak, Allah ve Resulü'nün ahlâkıyla ahlâklanmak vardır.

Bu gönül ocağı, kelime-i tevhîd, yedi esma üzere zikre devam, hâdiselerin kalp ve nefis üzerindeki tesirleri dik-kate alarak gönlü mâsivâdan arındırmak, bedeni ve beşeri vasıfların Allah'ı unutturmasından kurtulmak (nefy-i vücud), güzel vasıflı davranışlarla donanmak (evsaf-ı cemile) ve övülmüş ahlâk sahibi olmak (ahlâk-ı hamide) esaslarına dayanır.

Dergâhımızın kapısından Hak Teâlâ hazretlerine ulaşmak isteyen bir kişi öncelikle dergâhın usul ve erkânını teferruatlarıyla araştırmalıdır. Zamanın postnişini olan Mürşidin huzuruna çıkmalı ve onun cemalinden müteessir olup olmadığını tetkik etmeli, karşılıklı bir gönül alışverişi oluşmalı, dergâhın erbain, zikrullah ve aşure gibi ibadetlerine katılmalı ve tüm bu usul ve erkânın kendi mizacına uyup uymayacağını inceden inceye tahlil etmelidir. Kendi meşrep ve mizacına uygunluğuna ikna olduktan sonra da talebini dergâha iletmelidir. Mürşit kişinin dergâhlarına ve yollarına olan uygunluğunu tahlil eder ve eğer uygun görür ise Cenab-ı Hakk'ın da ihsanıyla kişiyi müritliğe kabul eder. Biatleşme denilen bir törenle Mürşit huzurunda onun vasıtasıyla tövbe merasimi gerçekleştirilir ve kişi seyr-u süluk denen manevi yolculuğuna başlar.

Bazı tarikatlar öne çıkardığı bazı uygulamalar sebebiyle o adla anılmıştır. Halvetiyye tarikatı adından da anlaşılacağı üzere tasavvuf pratiklerinden olan halvet ibadetine büyük önem verir. Yayıntaş Dergâhı, tarikatın kurucusu Ömer'ül Halveti hazretlerinin tarikata adını veren "halvet" uygulamasını zamanımızda da halen uygulamaktadır.

Halvet, şeyhin isteği ve izniyle, dervişin belirli bir süre, تنها bir mekânda ibadet, zikir, murakabe ve tefekkürle meşgul olmasıdır. " Halvet çıkarma " veya " erbain " adı verilen bu uygulama sayesinde, mürit dünyevi ve nefsanî tutkularından arınır, ibadet ve zikre daha çok ünsiyet kesbeder. Dolayısıyla bu vasıtayla "celvet " denilen ve insanların arasında kalben halvet halini muhafaza etme (halk içinde Hakk ile birlik olma) özelliğini elde eder. Kelime manası itibarıyla kırk anlamına gelen erbain 21 Aralık ile 29 Ocak arası olan dönemi kapsar. Tarih itibarıyla kış mevsiminin yüksek soğğunun olduğu zamanda uygulanan bu ibadetin gayesi soğuk havalarda manevi sıcaklığa kavuşmaktır. Geçmiş dönemlerde dergâhların çilehane adlı mekânları olduğundan kırk gün süreyle uygulanan erbain günümüzde dergâhlardaki yerin yetersiz olması nedeniyle, bu geleneksel ritüelin unutulmaması adına senede üç gün olarak uygulanmaktadır. Dervişler her yıl bu uygulamayı mürşitlerinin izniyle yerine getirmeye çalışırlar. Her yıl uygulanan erbain ibadeti sayesinde nice dervişler, Cenab-ı Hakk'ın izniyle bu gayeye ulaşmaya gayret ederler.

Diğer bütün tarikatlarda olduğu gibi Halvetiyye tarikatında ve dergâhımızda da Ehl-i Beyt'i Mustafa sevgisi ön plandadır. Resulullah Efendimizin (sav) torunlarının katligâhı "Kerbela vakası" her yıl Muharrem ayında hüznle anılır. Bu ay, ehl-i beyt soyu için bir hüzn ve matem ayıdır. Dervişler bu aya hürmetle ihtiyaçlarını kısıtlatırlar, daha az gıda alarak karınlarını tıka basa doyurmazlar, kana kana su içmezler, et yemezler, kendi içsel yakarışlarında ve dualarında kerbela şehitlerini gözyaşlarıyla yâd ederler, bir araya gelip, İmam Hüseyin ve beraberindeki canların ruhaniyetleri için dua ederler, gülmezler, düğün dernek veya eğlenceye iştirak etmezler, şekilsel olarak değil, gönüllerinde Mah-ı Muharrem'in matemini tutarlar.

Bir "CEM"olan Aşure gününde dervişan dergâhta bir araya gelir ve kazanlarla Aşure kaynatılır. Aşure gününde dergâhta cehri (sesli) olarak topluca yapılan ve "DEVİRAN" adı verilen bir zikir uygulanmaktadır. Kemale doğru bir manevi yolculuğu, bir geliş-gidişi temsil eden **devran** aşk yolunu takip edenlerin, içlerindeki ilahî arayanların hakikatte her anında yaşadıkları manevi yolculuğu temsil eder.

Halvetiyye tarikatında dervişin her gün tek başına okuduğu zikirler, dualar ve vird vardır. Bunlar haftanın günlerine göre değişir. Pir-i Sani Seyyid Yahya Şirvani hazretlerinin tertip ettiği değerli **Vird-i Settâr** duası, temelleri 18. yüzyılın başında Makedonya'nın Üsküp- Köprülü vilayetinde atılmış olan dergâhımızda, seher vakitlerinde yani sabah namazından sonra, Şeyh'ten destur almış olanlar tarafından hiç bir vakit bırakmaksızın muntazaman okunmaktadır. Her tarikatın hususi virdi vardır. Esmâ vahdetin kâinattaki türlü tecellilerinin işaretleridir ve bu esmanın muayyen bir hedefe göre sıralanmasıdır ki bu nizam onu tertip eden Pir'in meşrep ve tefekkürü hakkında bize çok derin bir bilgi verir. Mürit, virdi onun ruh ve manasını bilerek okursa elbette daha çok faydalı olur. Her ne kadar Esmâ-i İlahiye'nin lafızlarının dahi hususi hassaları kabul edilirse de anlayarak okumanın insan ruhunda daha müessir olacağı şüphesizdir. Seyr-ü Sülûkte Vird tarikatın asli rükünlerindedir. Bunları düşünerek okumanın feyizli olacağını düşünen bilginler bunları Türkçeye tercüme, uzun uzun şerh ve tefsir etmişlerdir.

Elinizdeki bu değerli Vird çok değerli bir eser yazan büyük âlim Hariri Zade Kemaleddin Efendi merhumun Vird-i Settâr şerhinden istifade edilerek vücuda getirilmiştir.

Her hafta dervişler bir araya gelirler ve toplu cemaat olarak da Virdi okurlar. İhya geceleri olarak anılan bu

gecelerde ilahiler okunur ve Hakk sohbetleri edilir. Kaynaşmak suretiyle birlik ve beraberlik sağlanır. Aynı zamanda virdimiz bir canın vefat yılındaki kelime-i tevhitlerde de, vefat eden canın ruhaniyetine atfen dua olarak okunur. Dergâhımızda düzenli okunmaya devam edilen **Evrad-ı Ezkar'ın** günümüze kadar eksiksiz gelmesinde, Evrad-ı Ezkar'ın şerhini yapan Üsküp'ün Köprülü kazası Derbent Halveti dergâhı dervişlerinden Süleyman bin Rüstem Efendinin, şerhi dergâha hediye eden Şeyh İsmail Efendinin ve şeyh İsmail Efendinin ahfadından olup şerh eserinin bulunmasını ve Türkiye'ye getirilmesini sağlayan Şeyh Alâeddin Yayıntaş Efendinin çok büyük katkıları vardır.

Bu vesileyle ruhlarını şad ederek onlara gönül borcumuzu manen iletmiş olmanın manevi huzuru içerisinde, Vird-i Settar duasının, Hak olan gönül ocağımızda, dünya âlemi üzerindeki hayatîyetini sürdüreceği yıllar boyunca bir gönül kılavuzu olarak yerini korumasını Cenab-ı Hak'tan niyaz ederim.

GAYRET BİZDEN TEVFİK ALLAH'TAN...

Âdem-ül Fukara

Bende-i Ali Aba

Turuk-ül Aliyyül Halveti

HASAN ŞÜKRÜ YAYINTAŞ

PREAMBLE

Many people were impressed and prompted to the sufism when enthusiasm, simplicity and communications faded away because of the Islam's partial expansion during periods after its morally magnificent times when our Prophet (Peace be Upon Him) appeared for the religious advertising; enhanced fortune and welfare over time; gathering of the public around the sovereignty and earthly benefits. For this reason, the public started gathering around some people for ascetism as they did for Islamic jurisprudence; thus, causing religious (sufi) orders, an organized formation of sufism, to emerge. Starting as Seeking for God, this movement led to sufi orders after completing its organization around fellows of science, wisdom and prophecy. The first venue of emergence of such sufi orders, we may also call organizations established for teaching souls and minds, was Basra and its surroundings, and was later expanded to cover the Middle East. Sagacious Khorasan Saints had played an important role in the Islamization and Turkification of the Anatolia. Those spiritual soldiers were the first comers to the Anatolia before the arrival of the army and gave hope to those who

wanted justice, not violence. The most significant reason for Turks to accept the Islam as a whole was those saints who were having activities throughout the territories of the Anatolia. This movement of Sufism seen throughout the Anatolia pervaded across all of those masses of the public in all levels and a number of sufist schools directing people to the maturity and perfection rapidly in a very short time started to have activities as sufi orders.

A religious order means a path in Arabic. This path is a moral way which, sufists believed, brings believers directly to God's knowledge. A sufi order is a road which those who desire to perform a number of non-compulsory invocations (silent recitals) and good practices in addition to the religion's compulsory rules in order to resort to the Supreme Being. 12 main sufi orders were divided into various branches on the account of its different properties in nature and continued to serve people of different spirits.

Our Prophet (Peace be Upon Him) says "People are asleep. Surely, they need a waker." Sufis charged to wake people in sound sleep called "negligence" for centuries since times of our Prophet have performed their lofty tasks under such miscellaneous sufi orders.

Seyyid Yahya Sirvani (ks), his Nibs, who arranged this eximious work of art, is a person who is a member of the Sufi Order "Halvetiyye". Halvetiyye is one of sufi orders which had the most impact on the Turkish society, expanding all around the world with almost 40 branches.

Halvetiyye was named by Ebû Abdullah Sirâcüddîn Ömer el-Lahcî el-Halvetî, founder of the order, (hyt.800/1397). This person was born and grown up in Lâhîcân at the region of Geylan to the southern west of the Caspian Sea. Completing his education here, he went to Harizm to visit his uncle, Sheikh Ahî Muhammed b. Nûr el-Halvetî (hyt. 717/1317). Ömer-ül Halveti took this name as he was devoted to seclusion and underwent several forty-day periods of penitence (erbain).

After Ömer el-Halvetî passed away, the successors of the sufi order were Ahi Mirim Ahmet Halveti, Hacı İzeddin Hiyavi (Şemahi, Azerbaycan,1410), and Sadreddin Hiyavi (Şemahi, 1456) before SEYYİD YAHYA ŞİRVANİ (Bakü, Azerbaycan, 1464) the second father or the real founder of the order. First having acts of showing the true path mostly throughout Persian territories, the Halvetiyye order could not record any growth until the time of Seyyid Yahyâ eş-Şirvânî , who was the fourth link of the succession, accepted as the second father of the order succeeding to the founder of the order. Born in Şemahi and bringing up and undergoing training and acceptance on sufism at the school of Sheikh Sadreddîn-i Hiyâvi in Tabriz; Şirvani, being also his son-in-law, settled down in Baku and became a spiritual and ethical guide until he passed away. This person ordered his khalifs sent to various regions, mainly, in the Anatolia, to expand the Halvetism shortly. Failing to make any progress across the Persian territories, this sufi order rapidly expanded first into the Anatolia, then the Balkans, and other Islam regions; thus becoming one of the

most common sufi orders thanks to khalifs of Şirvani. Khalifs of Seyyid Yahya Şirvani, his Nibs, are:

- 1- Sheikh Dede Ömer Rüşeni,
- 2-Ali Alâeddin, his Nibs
- 3-Pir Şükrül Ensari, his Nibs
- 4-Habibi Karamani
- 5-Pir Mehmed Bahaeddin Erzincani

He has many arts of works as he is a very important and well-respected erudite people of evident and canonical sciences. "Vird-i Settâr" performed during invocations (dhikrs) by branches of Halvetîyye is an artwork arranged by him.

His other artworks:

Risâle-i Esrâru'l - Vudû', Rumûzu'l-İşârât, Menâzilu'l Âşıkîn, Şerh-i Meratib-i Esrâru'l - Kulûb,Şerh-i Esmâ-i Semâniyye, Şerh-i Suâlât - Gülşen - Estrar, Etvâru'l Kalb, Risâle Fi Beyâni'l - İlm, Risâle Fi - Salâti'n - Nebi, Menâkıb-i Emiru'l - Mü'minîn Ali (k.v.), Gazaliyât, Şifâü'l-Estrar.

The Derbent Halveti's Lodge, part of Ahmediyye Branch, founded by Yiğitbaş Veli Ahmet Şemsettin Marmaravi, his Nibs, who was the successor of Muhammed Bahaeddin Erzincani, his Nibs, who is the khalif of Seyyid Yahya Şirvani, his Nibs, is a dervish convent, foundations of which were laid at the town of Köprülü in Macedonia in the Balkans at the begining of 1700's.

The eight guides (mentors) of the Derbent Lodge took over tasks descended from father to son over time, and continued to serve the public of the region and the world of monotheism for centuries.

The Derbent Lodge, generously reflecting the impact of the Islamic mysticism unifying communities of various religions and races, sent all sympathizers of the order to Turkey as from 1954 and finally he himself migrated to Turkey in 1957 due to the oppressive effects and assimilation policies of the socialist regime in the Balkans at the time of Sheikh Ali Alâeddin Yayıntaş Baba (father) who was then the eighth head of the order. He settled permanently in Manisa Turgutlu and continues to serve lovers of God who aim to serve the Religion of Islam at our Lodge currently carrying out its activities under the name of "Yayıntaş Lodge".

Our Lodge exercises all procedures and rules of the Halvetiyye Order in line with our convent's philosophy originated from the Balkans. The Halvetiyye order of which the Derbent Convent is a member is the path of truth adapted by the Cehri order because of manners of music and invocations. The essence of the Halvetiyye order, as that of other orders, is to mention the name of God, recognize and be conscious of God, Allah SWT, everywhere and at any given time; and be ethic and moral with the power of God and Prophet.

This home of love relies on elements of the Declaration of God's unity; continued mention of seven names; and renouncing all things save love for God; getting rid of making physical and humanly pleasures forget God (nefy-i vücud), possessing good behaviors (evsaf-ı cemile) and become well-behaved (ahlâk- hamide) as praised by others by considering effects of affairs over hearts and human souls.

Any person who wants to reach God the Most High through the door of our Lodge first needs to scrutinize procedures and rules of the lodge. One must be present before the Mentor, who is then the head of the order, and search if he is influenced by his manifestation of the Divine perfection; and there must be a mutual bond of souls; and one must attend religious services of the lodge such as penitence, invocations and Ashura (sweet dish made on the month of Muharrem) and decide if such procedures and rules suit his own character. He may forward his request to the Lodge after he is convinced that such procedures and rules suit his spirit and character. If the Mentor tries to see and consents to the eligibility of the person for their lodge and path they follow, then he admits the person for becoming a disciple (follower), bestowed with the "favor" of God. A ceremony of oath allegiance is held before the Mentor and the person commences his moral journey (special training of the religious order).

Some religious orders are named by some practices highlighted by them. The Halvetiyye order, as can be seen from its name, gives much importance to the prayers for retirement and seclusion, one of sufist practices. The Derbent Lodge currently carries out the "seclusion" practice which gives its name to the lodge of Ömer'ül Halveti, his Nibs, founder of the Lodge.

Seclusion is the dervish's occupation with prayers, invocations, contemplation and meditation in a secluded place for a certain period of time upon request and consent of the sheikh. The disciple purifies himself of earthly and sensual pleasures and becomes more familiar with prayers and invocations thanks to this practice called "withdrawal

into seclusion” or “forth-day’s penitence”. Thus, he achieves the preservation of the spiritual seclusion among humans, called “celvet” (coming out of retreat with ceremonies after a period of seclusion) (known as “being together with GOD alone” in colloquial language). Erbain, with its lexical meaning of “forty”, covers the period from 21 December to 29 January. The aim of this religious service carried out at the time of the cold weather in winter is to get the un-earthly warmth during cold weathers. The dervish lodges had spaces called places of suffering (orders’ cell where novice undergoes his ordeal) at old times, but spaces of dervish lodges are not adequately large, so erbain exercised for a period of 40 days is now exercised only for a period of three days so that this traditional ritual will not be forgotten. Dervishes try to exercise this practice upon approval of their mentors every year. With this religious service of erbain every year, many dervishes try to achieve this goal if God allows.

As in all other religious sects, the love for the Prophet’s family is above all for the Halvetiyye order and for our Lodge. “Incident of Karbala” when grandsons of our Master the Prophet (Peace be Upon Him) were murdered is commemorated during a 10-day period held on the month of Muharrem every year. This month is a month of sorrow and mourning for the prophet’s descendants. During this month, dervishes reduce their needs, do not glut themselves on food by eating less, do not guzzle water or eat meat, commemorate Karbala martyrs crying and praying, come together and pray for the souls of Imam Huseyin and brothers, never laugh or join wedding parties or festivals,

and they grieve over the Month of Muharrem, spiritually, not physically.

*Dervishes come together in the Lodge on the day of Ashura, which is a "CONGREGATION", to cook sweet dishes in boilers. A dhkir called "DEVVRAN" (the turning of dervishes with their arms on their shoulders of one another during the performance of tekke music) is loudly performed in a mass in the convent on the day of Ashura. **Devran**, representing a moral journey and a coming and going towards perfection which love followers truly experience at any moment while seeking the inner divinity.*

At the Halvetiyye order, a dervish performs dhikrs, prayers and virds (portions of the Quran recited daily) alone every day. They vary according to each day of the week. The precious "Vird-i Settär" prayer arranged by Piri Sani Seyyid Yahya Şirvani, his Nibs, is regularly performed at our Lodge, established at the province of Skopje-Köprülü of Macedonia at the early times of the 18th century, by those who obtained permission by the Sheikh to do so during the dawn.

Each order has its own virds. Names are signs of manifestation of unity in the universe, and the order of such names for a certain goals, and this system gives us some in-depth knowledge about the spirit and consideration of the Head of the Order, who arranged such a goal. It would be more beneficial if the follower would read such virds by knowing the spirit and meaning of such virds. It is evident that reading prayers comprehendingly would have a great impact on the soul of humans even though specific

meanings of words of Esmâ-i İlahiye (Names of God) are accepted. A vird is the primary reliance of the religious order for a special training of the religious order. Erudite people who believe that reading and considering them would give the spiritual power therefore translated them into Turkish by also providing detailed paraphrases and comments.

This precious Vird you are now reading was constituted by comments of the well-respected scientist Hariri Zade Kemaleddin Efendi, the Deceased, who created a very valuable artwork.

Every week dervishes come together and read Vird in a mass. Hymns are sung during those evenings called "the night preceding Friday or Monday" (usually spent in religious exercises) and followers gather for conversations about God. A unity and solidarity is achieved by adaptation. At the same time, our vird is read after the death of a person and this ceremony is called Kelime-i Tevhid, is read as a pray referring to that person's soul.

*Süleyman bin Rüstem Efendi, dervish of the Derbent Halveti's Lodge of Köprülü Town of Skopje, who made comments on **Evrad-ı Ezkar** (prayers), Sheikh İsmail Efendi who presented such comments to the Lodge, and his grandson, Sheikh Alâeddin Yayıntaş Efendi, had a great contribution to the full inheritance of Evrad-ı Ezkar until today, which were continually exercised at our Lodge, as well as the finding and introduction of such comments in Turkey.*

Being in the moral peace because we therefore beatified them and paid our debts of gratitude to them, I pray to the Supreme Being for preserving the prayers of Vird-i

Settar at our home of love for years as a spiritual guide to follow its vitality all around the world.

EFFORTS FROM US, GUIDANCE AND SUCCESS BY GOD...

Âdem-ül Fukara

Bende-i Ali Aba

Turuk-ül Aliyyül Halveti

HASAN ŞÜKRÜ YAYINTAŞ

HYRJE

Profeti Muhammedi (a.s) që ka predikuar fenë e lavdisë shpirtërore pas transferimit dhe zgjerimin e Islamit në vende, dalëngadalë në rritje e sipër të fesë dhe të pasurisë dhe të mirëqenies, që të mbretërojë interesat e popullit mbledhur rreth botës për shkaqe të tilla si zemërime, Thjeshtësi dhe të njoftohet gjithnjë me ndikim në shumë njerëz dhe të fillojë të shkrihet ne tasavvuf, dhe të lidhet me jetën mistike. Prandaj, si në jurisprudencën e fikhut dhe Zuhdit kanë filluar dalëngadalë të mblidhen disa individ afër vetes, Kështu që forma e një tarikati të organizuar e sufizmit është shfaqur dalëngadalë. Kjo lëvizje filloi si kthese drejtë, pastaj si shkencë. Përmes organizimit të njerëzve me urtësi dhe mrekulli duke plotësuar urdhrin është shfaqur në formën e tarikateve. Të quajtura si organizatat e trajnimit vullnetar për herë të parë u shfaqën nga Basra dhe rrethinat e saj. Pastaj janë përhapur në Azinë Qendrore duke përfshirë tërë vendin dhe më gjerë. Pas islamizimit të Anadollit dhe pas asimilimit turk të kësaj pjese rrol të madh luajtën personat e ashtuquajtur te “erenlerët” nga Horasani, këta të arritur siç quheshin para ardhjes në ushtri arritën ne Anadollin dhe i ndihmuan njerëzve që në vend të padrejtësisë ti japin shpresë për paqe. Që turqit ta pranojnë islamin shkaktarët më kryesor kanë qenë këta të “ERENLERËT”. Pasi që në tokat e Anadollit kjo lëvizje filloi te shpërndahej me

shpejtësi të madhe atëherë filluan shumë ndihmesa nga shumë kolle.

Fjala tarikat rrjedh nga gjuha arabe që nënkupton, rruge, dhe kjo rrugë në tassavuf nënkupton rrugën deri te njohja e Allahut xh.sh. Pos rregullave të obligueshme të tarikatit, me qëllim që të arrihet kënaqësia tek Krijuesi me disa rrugë te lehta të dhikreve dhe detyrimeve është një mënyrë shumë e lehtë deri tek kjo rrugë.

Si karakteristika të ndryshme 12 tarikate dhe degët kryesore janë ndarë në degë të ndryshme në proces, këto kanë ardhur në ndarje për nevojat personale të çdo njeriu që t'ia lehtësojnë njeriut që të shërbej sa më lehtë në këtë rrugë.

Pejgamberi s.a.v.s ka thënë me të vërtetë njerëzit janë në gjumë dhe nga ky gjumë nevojitet dikush që ti zgjojë. Prej kohëve më të lashta dhe koha e Pejgamberit e deri në fund koha e quajtur gjumi i gafletit nga vetë Pejgamberi s.a.v.s, këto tarikate janë pajisur me këtë detyrë të rëndësishme që ti zgjojnë nga gjumi këta njerëz dhe si quhet rruga ehli sufi.

Vird-i Settar'i ky vird i shkruar nga duart e këtij eminenti Sejjid Jahja Shirvani (k.s), është një person i rëndësishëm në tarikatin Halveti, tarikati Halveti është një tarikat i cili ka një shtrirje të madhe në gjithë popullin turk por ka afro 40 kolle në të gjithë botën që veprojnë dhe punojnë nën hijen e këtij tarikati.

Tarikati Halveti emrin e ka marrë sipas themeluesit të tij që quhej Ebû Abdullah Sirâxhuddîn Ömer el-Lahxhî el-Halvetî (jeta.800/1397). Ky evlia ka ardhur nga jugperëndimi i Detit Kaspik nga Gejlani vendi i quajtur Lâhîxhân ka lindur dhe është rritur po në këtë vend. Pas hapave te parë shkon ne Hrizme afer xhaxhait të tij tek Shejh Ahî Muhammed b. Nûr el-Halvetî (jetoj.717/1317)

ku dhe vazhdon te përparoj aty. Ömer-ul Halveti ka qenë shumë i dhënë pas halvetit dhe për shkak të kalimit të shumë erbaineve në halvet dhe nga kjo është ardhur emir i tij.

Pas transferimit të tij në ahiret rrugën e tij e kanë pasuar shumë njerëz te mëdhenj këta janë: Ahi Mirim Ahmet Halveti, Haxhi İzeddin Hijavi (Şemahi, Azerbaycan, 1410), Sadreddin Hijavi (Şemahi, 1456) dhe si Piri i dytë është SEJJİD JAHJA SHİR VANİ (k.s.) (Baku, Azerbejxhan, 1464) më parë ishte duke vepruar ne Iran dhe pas vdekjes se pirit ky vjen ne hallkën e katërt si piri i dytë, dhe pranohet se nuk ka pasur ndonjë shtim të numrit të madh të pasuesve gjatë kohës së Sejjid Jahjâ esh-Shirvânit.

I lindur në Shemahi dhe pastaj pasi shkon në Tebriz afër Shejh Sadreddîn-i Hijâviut ku merr mësim nga tesavvufi dhe merr hilafetnamen nga shejhu i tij dhe si dhëndër i tij vendoset në Baku dhe aty vepron deri në përfundim të jetës së tij.

Ky evlia i nderuar duke dërguar halife në gjithë Anadollin ka shpërndarë tarikatin halveti me sukses të madh për një kohë shumë të shkurtër. Në vendet e Iranit ky tarikat pasi që nuk mund të përhapet pas Anadollisë fillon të veproj edhe në vendet e Ballkanit me një rritje të madhe dhe është një ndër tarikatat më të përhapura ne vendet e Ballkanit.

Halifet e shejh Sejjid Jahja Shirvaniut për Ballkan janë:

- 1- Shejh Dede Omer Rusheni,*
- 2-Ali Alâeddin Hazretleri*
- 3-Pir Shukrul Ensari hazretleri*
- 4-Habibi Karamani*
- 5-Pir Mehmed Bahaeddin Erzinxhani*

Ka qenë një njohës i shkëlqyer i diturive të shariatit dhe ilmi batinit dhe ka shumë vepra në këto çështje. Në qendrat e tarikatit halveti që janë në vend ku në dhikër lexohet “Vird-i Settâr” dhe ky është një nga veprat më të rëndësishëm të tij.

Veprat tjera janë:

Risâle-i Esrâru'l - Vudû', Rumûzu'l - Îşârât, Menâzilu'l Âşikîn, Şerh-i Meratib - i Esrâru'l - Kulûb, Şerh-i Esmâ - i Semâniyye, Şerh-i Suâlât - Gülşen - Esrar, Etvâru'l Kalb, Risâle Fi Beyâni'l - İlmi, Risâle Fi - Salâti'n - Nebi, Menâkîb-i Emiru'l - Mü'minîn Ali (k.v.), Gazaliyât, Şifau'l-Esrar.

Silsileja vjen përmes rrugës së Sejjid Jahja Shirvaniut pastaj mbas halifes së tij Muhammed Bahaeddin Erzinxhanit, e deri tek Yiğitbaş Veli Ahmet Shemsettin Marmaravi që është themelues i kollit ahmedi dhe është i lidhur përmes tarikatit halveti kurse në vendet e Ballkanit është themeluar në vitin 1700 në Maqedoni në qytetin e Kyprylys dhe aty janë hedhur themelet e para të dergjahit i quajtur derbent të tarikatit halveti. Në fillim është filluar me 7 murshid dhe evladit e tij dhe me rrethin e tij të lagjes nga dergahi derbent dhe kështu ka vazhduar me qindar vite dhe sod po ashtu vazhdon. Misticizmi islam, njerëzit që i përkasin feve të ndryshme dhe komuniteteve racore që po përfjethen shumë ndikimit unifikues të dergjahit derbent. Në kohën e Şeyh Ali Alâeddin Yayıntaş Babës pas ardhjes në pushtet të regjimit socialist dhe ndikimit të tij për asimilimin e popullatës kështu që të gjithë muhibanit e tij i dërgon në Turqi në vitin 1954 po ashtu dhe ai në vitin 1957 zhvendoset dhe vet me familjen e tij përgjithmon në Turqi. Pas vendosjes në Manisa në vendin e quajtur Turgutlu dhe aty që është edhe dergjahu “YAYINTAS” po edhe në këto dita punon dhe vepron qysh prej asaj kohe e deri në kohët e sotshme me të gjitha sferat e jetës dhe në

aspektet e fesë islame. Në dergjahun tonë praktikohen të gjitha ritet si në kohën që ishim në Ballkan po ashtu ato praktikohen edhe në ditët e sotshme sipas tarikatit halveti. Anëtarët e dergjahut derbent të tarikatit halveti të tarikateve evrad dhe edhkar janë hak dhe rrugë të vërteta dhe adabe të pandashme. tarikati halveti poashtu siç janë edhe tarikatet tjera janë të urdhëruara që Allahun ta përmendin në dhikër dhe të mos ndahen kurrë nga rruga e Allahut dhe ta përmendin atë pa ndarë ku të jenë dhe në mënyra të ndryshme në metodën e ahlakut siç ka urdhëruar Allahu dhe i Dërguari i tij, s.a.v.s., kjo dhomë vetëkënaqësie me kelimeit teuhid dhe për shtate esma të vazhdoni me dhikër, dhe të mirën në konsideratë të gjitha hadithet që janë të lidhura për zemër dhe për nefsin të merën parasysh dhe me një kujdes të veçantë duke i future thellë në shpirt dhe zemër, duke mos e harruar Allahun si në çështjet shpirtërore poashtu edhe në çështjet fizike (nefy-i vücud), duke u mbështetur në sjelljet e mira (evsaf-i cemile), dhe me një ahlak të vlerësuar (ahlâk-ı hamide) duke u bazuar në këto rregulla. Nëse afrohet një njeri afër dergjahut tonë së pari duhet që të shikohet se kush është ky person te kemi dijeni se nga vjen dhe ti bindet të gjitha rregullave të dergjahut tonë, dhe pas një kohe murshidi të shikohet dhe te sprovohet me të gjitha rregullat që janë si në kohën e ashures si në kohën e dhikrit dhe nga punët që i jipen në dergjah, pastaj të gjitha këto duhet të merren parasysh nga detaji më i vogël që të shikohet sa sa i ka kryer të gjitha punët e tija me një përpikshmëri të madhe dhe pas gjitha këtyre detajeve atëherë mund të kandidoj për tu pranuar si talebe në dergjah dhe pasi ti arrij të gjitha rrugët e diturisë dhe të ketë arritshmëri të larta atëherë pranohet të bëhet murid. Pastaj besatimi bëhet me një mbledhje solemne fillohet që të realizohet para tij falja dhe pas asaj fillon rrugëtimi me emrin sejri sulluk për atë murid. Sipas rregullave të disa tarikateve kjo është një rregull që kështu është quajtur, kurse tek tarikati halveti

në tassavuf një rëndësi të veçantë i kushtohet ibadetit që quhet halvet. Sipas dergjahut "YAYINTAS" dhe themeluesit të tij OMERUL HALVETIJ vjen po nga ky halveti dhe ende edhe në këto ditë vazhdon të praktikohet ky rregull.

Halveti bëhet me pëlqimin e shejhut ose me urdhrin e tij dhe i caktohet një periudhë se sa do të qëndroj gjatë në halvet muridi i tij. Muridi duhet të ndahet nga çdo gjë me këtë bote dhe të lidhet me ibadetin e tij dhikrin dhe të jetë me plot sinqeritet gjatë kohës së halvetit. Halveti është i preferuar në kohën e erbainit ose prej datës 21 dhjetor e deri më 29 janar, kjo emrin e ka marr nga gjuha arabe që d.m.th 40 ditë ose siç quhet (erbain) bëhet në kohën e ftoftë me qëllim ai i cili është në halvet mos ta ndej të ftohtin dhe që ta arrij nxehtësinë përmes dhikrit të cilin e bën gjatë kësaj periudhe. Gjatë kohëve të vjetra për shkak të kohëve të ftohta është praktikuar shumë kurse në kohët e tona kjo nuk po praktikohet edhe shumë por që mos të harrohet ky ritual në ditët e sotshme ajo praktikohet vetëm 3 ditë në kohën e erbainit. Dhe për çdo vjet kjo praktikohet nga myhibët me lejen e murshidit të tij, dhe çdo vjet që është praktikuar ky ritual në kohën e erbainit shumë muhib kanë arritur me lejen e Zotit që të përfundojnë këtë deri në fund me një përpikshmëri të madhe.

Sikur tek të gjitha tarikatet edhe tek tarikati halveti dashuria është e madhe për profetin s.a.v.s dhe për ehlibejtin e tij. Dhe përçdoherë në muajin muharrem përkujtohet shehidi i kerbelas dhe nipërit e tij të tjerë, ky muaj është muaj i matemit dhe i pikëllimit për gjithë ehlibejtin. Po në këtë muaj dervishët nuk hanë ushqim sikurse në muajt e tjerë nuk pinë ujë me kënaqësi han më pak vetëm sa për ta mbajtur trupin, nuk hajn mish, të gjitha duatë dhe dhimbjet që bëhen nga brendësia e shpirtit dhe me lot në sy i kushtohen për të vrarit e qerbelas, dhe të gjithë mbliidhen së bashku për të bërë dua dhe të këndojnë

ilahi për imam Huseinin dhe të rënit e qerbelas, bëjnë po në këtë muaj dua, nuk qeshin, nuk martohen dhe nuk bëjnë organizime tjera por vetëm e vetëm i përkushtohen muajit muharem, në vetveten e tyre dhe e mbajnë këtë muaj me zemër.

Një ‘CEM’ në kohën e ashuras shkon ne dergjah dhe aty me të pranishmit ndihmon në zierjen e ashures dhe me ata të cilët janë prezent bën dhikrin devran me zë të lart që bëhet me dervishët tjerë, Një udhëtim shpirtëror drejt përsosmërisë, që përfaqëson një arritje dhe të nisjes transferimin dhe ata që ndjekin rrugën e dashurisë në të, çdo moment, dhe punëkërkuesit që paraqet udhëtimin e tyre shpirtëror.

Tek tarikati halveti çdo ditë këndohet dua dhe lexohen pjesë nga viridi, këto ndryshojnë sipas ditës së javës. Kemi edhe viridin e Pir-i Sani Sejjid Jahja Shirvaniut i cili quhet “VIRDI SANI” që janë hedhur themelet e dergjahut në shekullin e XVIII në Qypyrly të Maqedonisë pasi është marrë dorë nga shejhu pas namazit të sabahut ka filluar të këndohet ky viridi I cili është shkruar nga vet shejhu. Në çdo tarikat ka nga një vird që është për një gjë të veçant, çdo esma që këndohet është treguar nga piri në detaje dhe për këtë këndohet me një rëndësi të veçantë dhe na është shpjeguar një dituri e thellë nga piri. Muridët sikur ta dinë shpirtin dhe rëndësinë e virdit dhe nëse lexohet me një kujdes më të veçantë ka një mana më të madhe dhe do ja shoh hajrin leximit të atij viridi. Nëse lexohen esmat me një përkushtim më të thellë do ketë një qetësi shpirtërore tek njeriu viridi tek sejri suluki është një rukn i tarikatit.

Ata do të jenë të menduarit e begatë me mendjen e leximit të tyre të përkthyer nga dijetarët turq, kanë komente më të gjata dhe interpretime

Ky vird dhe kjo punë e vlefshme dhe e madhe është shkruar nga dijetari dhe i ndjeri . Hariri Zade Kemaleddin Efendiu.

Për çdo javë dervishët duke u mbledhur së bashku e këndojnë këtë vird, dhe natat që këndohet siç është quajtur nata ihja mblidhen të gjithë duke kënduar ilahi dhe viridin, këtu bëhet mbledhja dhe forcimi i vllaznillëkut me muhabete të Hakut, poashtu viridi ynë këndohet edhe për personat të cilët ndërrojnë jetë, sikurse duaja.

Në dergjahun tonë pandërprerë këndohet ende Evrad –i Edhkar por e cila na ka ardhur pa asnjë mungesë tek ne nga Qyprylia e cila është shkruar nga dergjahu Derbent i Qypryls nga dervishi Sylejman bin Rustem Efendiu dhe e cila iu dhurua dergjahut si dhurat nga shejh İsmail Efendiu dhe poashtu ju dha si dhurat nga vet shejh İsmail Efendiu dhe e cila u soll në Turqi nga shejh Alâeddin Jajëntash Efendiu dhe është një fitim shumë i madh për dergjahun tonë edhe në ditët e sotshme.

Dhe ne fund si shpërblim për këtë vird të cilin e kanë shkruar dhe sjellur ne lusim zotin që për çdo këndim të këtij viridi të shkojnë sevapet pandarë tek shehlerët tanë të cilët e shkruan më mund dhe e ruajtën atë me mund dhe i cili shpresoj që të shërbej si një udhërrëfyes për çdo shpirt.

Puna nga ne dhe ndihma nga All-llahu .

Âdem-ül Fukara
Bende-i Ali Aba
Turuk-ül Aliyyül Halveti

HASAN ŞÜKRÜ YAYINTAŞ

VİRD-İ SETTAR

(Arapça Metnin Okunuşu - Meal - Arapça Metin)

ARAPÇA METNİN OKUNUŞU

Eüzü billahi mineşşeytan'irracim

Bismillahi'r-rahmani'r-rahim

Elhamdü lillahi rabb il-âlemin. Errahmani'r-rahîm. Mâliki yevmid dîn-ıyyâke na'büdü ve iyâke nesta'ın-ıhdine's sırât el müstakîm-sırât el lezine en'amte aleyhim gayr'il mağdubi aleyhim ve'leddâllîn. Âmin.

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

Allâhü lâ ilâhe illâ hüve'l hayyü'l kayyûmü-lâ te'huzuhu sinetün ve'lâ nevm-lehü mâ fi's semâvâti ve mâ fil erzi-men zellezî yeşfe'u inndehu illa bi iznihi ya'lemü mâ beyne eydîhim ve mâ halfehüm ve'lâ yuhîtüne bi şey'in min ilmihi illâ bi mâşa'vesi'a kürsiyyühü's semâvâti ve'l erda-ve'lâ ye'udühü hifzuhuma ve hüve'l aliyü l azim.

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

Kul yâ eyyühe'l kâfirüne lâ a'büdü mâ ta'büdün-ve'lâ entüm âbidune mâ a'büd-ve'lâ ene âbidün mâ abedtüm ve'lâ entüm âbidüne mâ a'büd-leküm dînüküm ve'liye dîn.

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

Kul hüvallahü ehad-allâhü's samed-lem yelid ve'lem yûled-ve'lem yekûn lehu küfüven ehad.

(üç kere)

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

Kul e'üzü bi rabbil felak-min şerri ma halak ve min şerri gasıkın iza vekab-ve min şerri'n neffâsâti fil ukad ve min şerri hâsidin iza hased.

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

Kul e'üzü bi rabbi'n nâs-meliki'n nâs ilâhi'n nas min şerri'l vesvâsi'l hannas-ellezi yüvesvisü fî sudûri'n nâs-min el cinneti ve'n nâs.

Sübhânallâhi ve'l hamdü lillâhi ve'lâ ilâhe illallâhü vallahü ekber-ve'lâ havle ve'lâ kuvvete illâ billâhi'l aliyyi'l azîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ve sellim.

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

Allahümma ağfir li ve'livalideyye veli cemi'il mü'minine ve'l mü'minati ve'l müslimîne ve'l müslimâti-el ahy'au'minhüm ve'l emvatü-inneke karîbün mücîbü'd da'avât. Allâ-hümmef'al binâ ve bihim âcilen ve âcilen fi'd dîni ve'd dünyâ ve'l âhîreti mâ ente lehu ehlü ve'lâ tef'al binâ yâ mevlâye yâ mevlânâ mâ nahnü lehü ehlü inneke gafürün halîm cevâdün kerim ra'ûfün rahim ve selâmün ale'l mürselîn-ve'l hamdü-lillahi rabbi'l âlemin.

(el fatiha üç kere)

Eûzü billâhi's semi'ülalîm mine'ş şeytâni'l la'îni racîm

(üç kere)

Bismillâhi'l lezi lâ yedurru ma'a ismihi şey'ün fi'l erzi ve'lâ fi s semâ'i ve hüve's semi'ül alîm.

Allahümme yâ rabbi yâ rabbi yâ rabbi yâ settâr yâ settâr yâ settâr yâ azizü ya gaffâr yâ celîlû yâ cebbâr yâ vâhidü yâ kakhâr yâ müheyminü yâ settâr yâ mukallibe'l kulûbi ve'l ebssâr ve yâ müdebbir el leyli ve'n nehâr-hallisnâ min azâbi'l kabri ve'n nâr.

Îlahî üstür uyubenâ vağfir zünûbena ve tahhir kulûbena ve nevvir kubûrenâ ve yessir umûrena veşrah sudûrena ve beyiz vücûhena ve keffir annâ seyysi'âtinâ ve teveffena maa'l ebrâr.

Sübhâneke mâ abednâke hakka ibâdetike yâ ma'bûd Sübhanেকে mâ arefnâke hakka ma'rifetike yâ ma'ruf -sübhanেকে mâ zekernâke hakka zikriке yâ mezkûr-sübhâneke mâ şekernâke hakka şükriке yâ meşkûr-sübhâneke mâ sabernâke hakka sabriке yâ sabûr fazlen minallâhi ve rahmeten ve şükren minallâhi ve ni'meten lillâhi'l hamdü ve'l minnetü.

Elhamdü lillâhi ale't tâ'ati ve't tevfik-ve nestagfiru'l lâhe'l azîm min külli zenbin amdin ve sehvin ve hate'in ve nisyânin ve noksânin ve taksîrin.

Allâhümme leke'l hamdü hamden yuvâfi ni'ameke ve yükâfi mezîdeke keremike-nahmidüke bi cem'i mehâmidike küllihâ-mâ alimnâ minha ve mâ lem nâ'lemü ve neşkürüke alâ cem'i ni'amike küllihâ mâ alimna minha ve mâ lem na'lemü ve alâ külli hâlin-Allahümme yâ muhavvile'l havli ve'l ahvâl havvil hâlenâ ila ahseni'l hâl.

A'dedtü li külli hevlin lâ ilâhe illallah-ve'li külli ni'metin elhamdü lillâhi ve'li külli rehâ'in eş şükürü lillâhi ve'li külli u'cubetin sübhan allâhi ve'li külli zenbin estagfirullâhe ve'li külli dıykın hasbiyellâhü ve'li külli musibetin innâ lillahi ve'li külli kaza'in ve kaderin tevekkeltü alâllahi ve'li külli tâ'atin ve ma'siyetin la havle ve'lâ kuvvete illâ billâhi-ve'li külli hemmin ve gammin mâ şâ'allâhü len yagliballâhe şey'ün-ve hüve galibün alâ külli şey'in hasbiyallahü ve kefâ.

Semi'allâhü li men de'â-lâ gâyete lehu fil âhireti ve fil ûlâ-

Lâ ilâhe illallâhü	Celle celâlehu
"	Celle senâ'uhu
"	Celle beka'uhu
"	Tekaddeset esmâ'uhu
"	Tenezzehet sîfâtuhu
"	Te'âlâ kibriya'uhu
"	Îmânen billâhi
"	Emânen minallahi
"	Emâneten min indillahi
"	Muhammedün resullahi
"	El ma'bûdu bi külli mekânin
"	El mevcûdü bi külli zemânin
"	El mezkûrü bi külli lîsanin
"	El meşkürü bi külli ihsânin
"	El mün'imü bilâ imtinânin
"	Külle yevmin hüve fi şe'nin
"	Bi adedi enfâsil melâ'iketi
"	Bi adedi mâ halekallahü ve bi adedi mâ yahluku
"	ve'lâ ya'büdü illâ iyyâhü muhlisîne lehüddîne ve'lev kerihel kafirün
"	el melikü'l cebbâr
"	el vâhidü'l kabhâr
"	Müheyminüs-set-tar

Lâ ilâhe illallâhü el azîzü'l gaffâr
 " el kebîrû'l müte'âl'
 " vahdehu lâ şerike lehu

lehü'l mülkü ve'lehü'l hamdü yuhyî ve yümitü ve hüve hayü'l lezi lâ yemûtü ve'lâ yenâmü ebeden dâ'imen-kaimen bâkîyen-bi yedi'l hayr ve hüve alâ külli şey'in kadîrün ve ileyhil masîrû lâ havle ve'lâ kuvvete illâ billahil aliyyi'l azîm lâ uhsî senâ'en aleyke ente kemâ esneyte alâ nefsike- azze cârüke ve celle senâ'üke ve'lâ ilâhe gayrüke.

Errahmânü ale'l arşı istavâ lehu mâ fi' s sema'vâti ve mâ fil erzi ve mâ beynehümâ ve mâ tahte's-serâ-ve in techer bi'l kavli fe'innehu yâ'lemü's sırre ve ahfâ-Allahü lâ ilâhe illâ hu lehü'l esmâü'l-hüsna fed'ühü bihâ sadakallahü'l azim hüvallahüllezi lâ ilâhe illâ hüve'r rahmânür rahîm

El melikü'l Kuddusü's Selâmü'l Müminü'l Müheyminü'l Azizü'l Cebbârü'l Mütekebbirü'l Hâlikü'l Bâri'ü'l Musavvirü'l Gaffârü'l Kakhârü'l Vehhâbü'r Rezzâkü'l Fettâhü'l Alîmü'l Kabizü'l Bâsitü'l Hafzür Râfi'ü'l Mu'izzü'l Müzillü's Sem'ü'l Basîrül Hakemül Adlül Latîfü'l Habîrül Halîmül Azîmül Gafürü's-Şekûrül Aliyyül Kebîrül Hafzül Mukîtül Hasibül Celîlü'l-Cemîlü'l Kerimür Rakîbü'l Mücîbü'l Vasi'ül Hakîmül Vedûdü'l Mecîdü'l Bâ'isü's Şehîdü'l Hakku'l Vekîlü'l Kaviyyül Veliyyül Hamîdü'l Muhsî'l Mubdi'ül Met'inül Mu'îdü'l Muhyî'l Mümîtü'l Muyitül Hayül Kayûmül Vacidül Mâcidül Vâhidül Ahadü's Samedül Kâdirül Muktedirül Mukaddimül Muahhirül Evvelül Âhirüz

Zâhirü'l Bâtinü'l Vâlî'l Müte'âlü'l Birrü't Tevvâbü'l Mün'imü'l Muntakım'l Afüvvü'r Raûfû'l Mâlikü'l mülki Zü'l Celâli ve'l ikrâm Errabbü'l Muksitü'l Câmi'ü'l Ganiyyü'l Mugnî'l Mu'tî el Mâni'ü'd Dârrü'n Nâfi'ün Nûrû'l Hâdî el Bedî'ü'l Bakî el Vârisü'r Reşîdü's Sabûr

Ellezi tekaddeset ani'l eşbâhi zâtuhu ve tenezzehet an müşâbeheti li emsâli sîfâtuhu ve şehidet bi rubûbiyyetihi âyâtuhu ve dellet alâ vahdâniyyetihi masnu'âtuhu vâhidün lâ min killetin ve mevcûdün lâ min illetin-bi'l cûdi ma'rûfün ve bi'l ihsâni mevsûfün.

Ma'rufün bilâ gâyetin ve mevsûfün bilâ nihâyetin-evvelün kadîmün kerimün bilâ ibtidâ ve âhirün kerimün mukimün bilâ intihâ ve gafere zünûbe'l müznibîne keremen ve'lûtfen ve hilmen ve fadlen hayyün bi hayâtihi-âlimün bi ilmihi-kâdirün bi kudretihi semî'ün bi sem'ihi basirün bi basarihi- mütekellimün bi kelâmihî müridün bi irâdetihî-bâkin bi bakâ'ihîl lezi'l em yelid ve'lem yûled ve'lem yekün lehu küfüven ehad - leyse ke mislihi şey'ün fil erzi ve'lâ fis semâvati ve hüve's semî'ü'l basîr-ni'me'l mevlâ ve ni'me'n nasîr-gufrâneke rabbenâ ve ileyke'l masîr ve hasbünallâhü te'âlâ vahdehu ve ni'me' l vekîl-ve'lâ havle ve'lâ kuvvete illâ billâhi'l alliyi'l azîm-yef'alullahü mâ yeşâ'ü bi kudretihi ve yâhkümü mâ yürîdü bi izzetihi elâ lehü'l halkü ve'l emr tebârekallahü rabbü'l âlemin - Neşhedü en'lâ ilâhe illallahü vahdehu'lâ şerîke lehu ilâhen âdilen ve cebbâren-ve meliken kâdiren kâhhâren-li'z zünûbi gaffâren-ve'li'l uyûbi settâren-ve neşhedü enne seyyidinâ Muhammeden abduhü'l mustafâ ve resûluhü'l müctebâ ve emînühü'l muktedâ ve habîbühü'l murtezâ-şemsü'd duhâ bedrüd düca-nûrû'l

verâ-sahîbü'l kabe kavseyni ev ednâ ve resûlü's sekaleyni ve nebiyyi'l haremeyni ve imâmîl kîbleteyni ve ve ceddü'l haseneyn ve şefi'ü men fi'd dareyni ve zeynü'l marrikayni ve'l magribeyni-ve sâhibü'l cum'ati ve'l ideyni resûlen mekkiyen medeniyyen hâşimiyyen kureyşiiyyen ebtahiyyen kerrûbiyyen rûhiyyen rûhaniyyen takiyen nakiiyyen nebiyyen veliyyen zekiiyyen kevkeben dürriyyen şemsen muziyyen kameren kameriyyen nûren nûraniyyen beşîren ve nezîren siracen münîren sallallâhu te'âlâ aleyhi ve alâ âlihi ve ashâbîhi ve ezvâcihi ve evlâdihi ve zürriyyâtîhi ve aşiretihi ve hulefâ'îhi'r râşidîne'l mürşidîne'l mehdiyyîne min ba'dihi husûsan minhüm aleşşeyhi'ş şefîk kâtîli'l kefereti ve'z zindîk ve fi'l gâri'r refîk el mülekkab bi'l atîk el imâmü alettahkîk emîri'l mü'minîn ebu Bekrîni's Sîddîk radiyalâhu anhü-sümme's selâmü min el meliki'l vehhâb ile'l emîri'l evvâb zeyni'l ashâb el mücaviri fi'l mescidi ve'l mihrâb-ennâtıki bi'ssıdki ve's-sevâb el mezkûri fi'l kitâbi emîri'l mü'minîn Ömere ibn'l hattâb radiyallahü anhü sümme's selâmü mine'l meliki'l mennân ilâ emîri'l emân habibi'r-rahman, câmi'i'l kur'an sâhibi'l hayâ'i ve'l îmân eş-şehîdi fi şehri ramazân emîri'l mü'minîn Osmân ibni affân radiyallahu anhu-sümme's selâmü mine'l meliki'l velî ilâ emîri'l vasî ve ibni amminnebî kâli'i'l bâbi'l hayberi zevci Fatimete'z Zehra vârisi'l ulumi'n nebevî emîri'l mü'minîn hazreti Aliyyi mürteza'r-raziyyi's sahîyyi'l vefî radiyallahu anhü ve keremallahü vechehu-sümme's selâmü ale'l imâmeyni'l hümâmeyni's sâideyni'ş şehideyni el mazlûmeyni'l fâzıleyni'l kâmileyni'l âmileyni'l âkıleyn el merhûmeyni'l magfûreyni'l makbûleyni'l maktûleyni el bedreyiş şemseyni'l kamereyni'l münîreyni bi'l kazâ'i

raziyeyni ve ale'l belâ'i s sâbireyn emîreyi'l mü'minîn ebî Muhammedini'l Hasen ve ebî Abdillâhi'l Hüseyin radîyallahu te'âlâ anhüma-sümme's selâmü ale'l ammeyhi'l mükerremeyni'l muhteremeyni'l muazzameyni's şücâ'ayni'l hamzate ve'l abbas el mahmûdeyni indallâhi ve inde'n nâs radyiyalahu te'âlâ anhümâ ve alâ cem'i ashâbihi minel muhâcirîne ve'l ensâr ve't tabi'îne'l âbidîne'l ahyarü ve'l ebrar rıdvanallahü te'ala aleyhim ve aleynâ ecma'in ve selleme teslîmen ve azzeme ta'zîmen ve şerreffe teşrîfen ve hamden kesîren kesîra ilâ yevmi'l haşri ve'n neşri ve'l karâr.

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

Allahümme zeyyin zavâhirenâ bi hidmetike ve bevâtînenâ bi ma'rifetike ve kulûbenâ bi mahabbetike ve ervahanâ bi mu'âvenetike ve esrârenâ bi müşâhedetike.

Allahümme ec'al fî kulûbinâ nurâ ve fî sem'inâ nûrâ ve fî basarinâ nûrâ ve an yemînînâ nûrâ ve an şimâlinâ nûrâ ve fevkenâ nûrâ ve tahtenâ nûrâ ve emâmenâ nûrâ ve halfena nûrâ bi rahmetike yâ erhamer râhimîn .

Allâhümme estecib du'âenâ veşfi merzânâ verham mevtânâ ve ahyâenâ-lâ ilâhe illallâhü vahdehu lâ şerîke lehu muhammedün resûlallâhi hakkâ sallallâhü aleyhi ve sellem-ve salli alâ külli nebiyyin ve melekkin-estagfirullah (üç kere) an cem'i mâ kerihallâh kavlen ve fi'len ve hatîren ve nâzîren ve sâmi'an ve etübü ileyh-sübhânallâh (üç kere) ve'l hamdü lillâhi (üç kere) allâhü ekber (üç kere) lâ ilâhe illallâhü vahdehu lâ şerîke lehu-lehül' mül-

kü ve'lehü'l hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr ve'l
hamdü lillâhi rabbi'l âlemîn.

elfatiha

MEAL

*Dergâh-î ilâhiden kovulmuş olan şeytandan Allah'a sığınırım
Rahman ve rahîm olan Allah'ın ismi ile başlıyorum*

Hamd âlemlerin rabbi rahman ve rahîm olan, din gününün (kıyametin) tek sahibi bulunan Allah'a mahsusur. Yalnız sana kulluk eder, yalnız senden yardım isteriz. Bizi doğru yola, kendilerine ni'met verdiklerinin yoluna ilet, gazabına uğramışlarınkine, yolunu azıtmış olanlarınkine değil. Âmîn

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

Allah (o Allaktır ki) kendinden başka bir tanrı yoktur. Diridir, zatî ile ve kemali ile ka'imdir. Onu ne bir uyuklama tutabilir ne de bir uyku. Göklerde, yerde ne varsa hepsi onundur. Onun huzurunda izni olmadan şefaet edecek olan kimmiş. O mahlukatın önlerindeki arkalarındakilerini bilir.

Onun ilminden ancak bildirmek istediğini bilirler. Onun kürsüsü gökleri ve yeri kucaklamıştır. Bunları korumak onun için hiç güç değildir. O çok yüce, çok büyüktür.

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

"Ya Muhammed" de ki; ey kâfirler, ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmam. Benim tapacağıma da siz

tapıcılardan değilsiniz. Ben zaten sizin taptıklarınıza hiç bir zaman tapmış değilim. Siz de benim ibadet ettiğime ibâdet edicilerden değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim bana.

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

(Ya Muhammed) de ki; Allah dır, bir takdir, Allah dır, sameddir, (bâki ve daimdir, herkesin muhtaç olduğu, yöneldiği tek varlıktır, ulular ulusudur). Doğurmamıştır, doğrulmamıştır. Hiç bir şey ona denk değildir.

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

De ki: Sabahın rabbine sığınırım, yarattığı şeylerin şerrinden. Karanlığı söküp bastığı zaman gecenin şerrinden düğümler üfleyenlerin (büyücülerin) şerrinden ve haset ettiği zaman haset edenin şerrinden.

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

De ki: İnsanların rabbine sığınırım. İnsanların ye-gâne mâlikine. İnsanların mâbuduna. O sinsi şeytanın şerrinden ki insanların yüreklerine daima vesvese verir. O şeytan, ister cinden ister insandan olsun Allah'ı her türlü nakış sıfatlardan tenzih ederim. Hamd ü senâ Allah'a mahsustur ve Allah'tan gayrı tanrı yoktur ve Allah en uludur. İrade ve kuvvet ancak yüce ve ulu Tanrıya mah-

sustur. Ya rabbi peygamberimiz, efendimiz üzerine onun âli ve ashabi üzerine senden salât ve selâm olsun.

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

Ya Rabbi; beni, ana babamı erkek kadın bütün iman edenleri, müslimleri, bunların yaşayanlarını, ahirete göçmüş olanlarını af ve mağfiret eyle. Sen bize yakınsın duaları kabul edersin. Yarabbi bize ve onlara şimdi ve sonra dinde ve dünyada ve ahrette şan-ı ilahiyetine layık olanı ihsan et. Yarabbi bizim layık olduğumuz muameleyi reva görme. Sen bağışlayıcısın, ilm sahibisin, şefkatlisin, merhametlisin. Peygamberlere selam olsun, âlemlerin rabbi olan Allah'a hamd olsun (*Fatiha üç kere*)

Allah'ın lâ'netine uğramış, dergah-ı ilâhiden kovulmuş olan şeytandan işinden ve bilen Allah'a sığınırım.

Ve ismi anıldıkça yer ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın ismi ile başlıyorum.

Allah'ım

Ya rabbi, (ey yaratıcı, yetiştirici Tanrı) Ey kulların günahlarını afiv ve gufran ile örten, Ey ulu, Ey affedici, ey akıllara dehşet ve heybet verecek derecede yüksek ve kudretli, Ey uluları cebir ve kahrı altında âciz bırakan, iradesi her şeye hakim olan, Ey tek olan, Ey kahr eden, Ey her şeyi koruyan, her yerde hazır olan, Ey kulların günahlarını örten, Ey Hakk'ı tanımanın ve sevmenin bir timsali olan kalpleri ve basiretleri şekilden şekle sokan, Ey gece ve gündüzün birbirini muntazaman takip etmesini düzenleyen bunda ve bundaki sonsuz hikmetleri izhar eden, bizi kabir azabından ve cehennem azabından kurtar. Ya-rabbi ayıplarımızı ört, günahlarımızı affet. Kalplerimizi temizle, kabirlerimizi aydınlat, işlerimizi kolaylaştırır, idrak ve irfanımızı (göğüslerimizi) aç, yüzlerimizi ağart, kötü işlerimizi iyiye tebdil eyle, bizi Salih insanlarla haşır eyle.

Seni her türlü nakıs sıfatlardan tenzih ederim. Biz sana layık olacak bir kulluk gösteremedik ey hakiki ma'bud. Seni her türlü noksan sıfatlardan tenzih ederim. Biz seni tanımanın, tapılmanın icab ettiği şekilde tanıyamadık, hakkı ile ibadet edemedik, ey tanınan ve tapılan Allah.

Seni her türlü nakıs sıfatlardan tenzih ederim. Biz seni icab ettiği şekilde zikr edemedik, ey bütün mahlukatın hal dili ile zikrettiği Allah.

Seni her türlü nakıs sıfatlardan tenzih ederim. Verdiğin nimetlerin şükrünü hakkı ile eda edemedik, Ey şükür ve hamdın hakiki sahibi

Seni her türlü noksan sıfatlardan tenzih ederim. Bizim kısa görüşümüze nazaran ızdırıp ve felâket saydığımız şeylere karşı hakkı ile sabredemedik, ey sabır şanımdan olan Allah!

Bütün bu kusurlarımızı fazl u kereminle bağışla, bize acı. İhsan buyurduğun dünya ve ukba nimetlerine rızana uygun surette şükür eylemeyi bize müesser eyle. Hamd, şükür ve nimet Allah'a mahsusudur.

Bana ta'at ve ibadet kudreti ihsan buyuran Rabbi-me hamd olsun.

Ulu tanrıya kasden, sehven, unutarak, noksan ve kusur yapmak sureti ile işlediğimiz günahlardan istiğfar ediyoruz.

Ey hakiki nimet ihsan edici, edilen bütün hamd ve senalar sana raci'dir ki bize ihsan buyurduğun nimetlerine mukabil hamd ile hamd eyledik. Ya rabbi senin azame-tini zıkr, nimetlerine şükür için bildiğimiz bilmediğimiz ne kadar yol ve erkan var ise hepsi ile sana hamd ederiz.

Bildiğimiz, bilmediğimiz bütün nimetlerine ne olursa olsun şükrederiz.

Ya rabbi, sen halleri türlü şekillerde tecelli ettirirsin. Bizim halimizi en iyi hale tebdil et.

Maddi, manevi bütün korkulacak şeylere karşı bütün nimetlerine karşı: Hamd Allah'a mahsustur. Bütün hayret edilecek şeylere karşı: Allah'ı her türlü noksan sıfatlardan tenzih ederim.

Bütün günahlar için Allah'tan af ve mağfiret dile-
rim.

Bütün sıkıntılara karşı: Allah bana yeter. Bütün
musibetlere karşı: Biz Allah'a acızız. Kaza ve kederin her
tecellisine karşı: Allah'a mütevekkil oldum, her işimi ona
bıraktım.

Her ta'at ve ma'siyet (isyan ve günah) a karşı kud-
ret, kuvvet Allah'ındır.

Bütün gam ve kedere karşı: Allah'ın dilediği olur.
Hiçbir şey onun emir ve iradesine karşı gelemmez. O her
şeye üstün gelir. Allah bana yeter benim vereceğim karşı-
lıktır.

Allah du'a eden kulunu işitir; o ebedi ve ezelidir.

Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Onun celali (azameti) ne büyük- tür</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Onun medh ü senası çok uludur</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Onun varlığı, bakası çok uludur</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Onun isimleri her şeyden münezzehdir</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Onun büyüklüğü çok yüksektir</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Allah'a can ve gönülden inanırım</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Bütün huzur ve emniyet Hakk'ın varlığına inanmak ve ona sığın- maktadır</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Allah'tan eman dilerim</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Muhammed Tanrı elçisidir</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Her yerde tapılacak O'dur</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Her zamanda var olan O'dur</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Her dilde anılan O'dur</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Her ihsanda kendisine karşı şük- redilen O'dur</i>

Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Minnet beklemeden ni'met veren O'dur</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>O, her an ayrı bir hakikat içinde tecelli eder.</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Meleklerin nefesleri sayısınca</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Allah'ın yarattıkları ve yaratacakları sayısınca</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>Biz ancak ona kulluk ederiz. Kafirlerin hoşuna gitmese de biz din hususunda O'na bağlıyız.</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>O her şeye kadir ve her şey üzerinde tasarruf ve kullarının halini islah eder bir ulu bir maliktir.</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>O, takdir, dilediğini kahr edicidir</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>O, her yerde hazır her yerde koruyucudur</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>O, büyük ve yücedir</i>
Allah'tan başka ilah yoktur	<i>O, takdir, ortağı yoktur</i>

Mülk, hamd ona mahsustur, dirilten O'dur, öldüren O'dur. O'nun için uyku ve ölüm yoktur. Daima bakidir. Hayır O'nun elindedir. O, her şeye kadirdir. Son varacağımız yer O'dur. Hareket, kudret yüce ve ulu Tanrı'ya mahsustur.

(Peygamberimiz şöyle buyurmuştur): Ya Rabbi ben senin azamet ve şanına layık senada bulunamam. Böyle bir senayı yine sen yaparsın. Ey kullarına nusrat veren, yardım eden sensin ve bu yardımın ne kadar uludur. Senin kendin için ettiğin sena ne kadar uludur. Senden gayri tanrı yoktur.

Mahlukatın en ulusu olan arş O'nun tasarrufu altındadır. Göklerde, yerde, bu ikisi arasında, ne varsa hap-

si O'nundur. Kur'an dua ve senayı açıkça söyle veya söyleme Allah sırları, en gizli şeyleri bilir.

O Allah'tır; O'ndan başka ilah yoktur. Güzel isimler O'nundur. O'nu o isimlerle çağırınız. Büyük Allah doğru söyler. O öyle Allah'tır ki O'ndan başka Allah yoktur, rahman ve rahimdir.

1. **EL-Melik:** O, bir gayrın ortaklığı olmadan mülkünde tasarruf sahibidir.
2. **EL-Kuddüs:** Vehim ve hayal O'nu anlatamaz, vasf edemez. Her türlü noksandan münezzehtir.
3. **Es-Selam:** Zatı paki ayıb ve noksandan münezzehtir, işlerinde zulüm ve düşmanlık yoktur.
4. **EL-Mü'min:** Halka emniyet verici, onları her türlü tehlikeden koruyucudur.
5. **EL-Müheymin:** Mahlukatın üzerinde hakim, hazır ve nazırdır.
6. **EL-Aziz:** Mutlak galib, ulu, eşi yoktur.
7. **EL-Cebbâr:** Halkın halini ıslah edicidir.
8. **EL-Mütekebbir:** Büyüklük ve kemal sıfatlarına kemali ile müstahik bir uludur.
9. **EL-Hâlık:** Yoktan var edici, yaratıcıdır.
10. **EL-Bâri:** Bütün eşyayı her vasfı ile bir nizam ve hikmet tahtında yaratıcıdır.
11. **EL-Musavvir:** Her sureti vücuda getiren O'dur.
12. **EL-Gaffar:** Kullarına afv ve marifeti çoktur.
13. **EL-Kâhhar:** Her işin içine dışına hakim ve galibdir.

14. **El-Vehhâb:** Garazsız, ıvazsız sonsuz ni'metleer vericidir.
15. **El-Razzâk:** Her türlü (maddi, ma'nevi) rızık verici O'dur.
16. **El-Fettâh:** Her müşkülü rızık kapılarını açan O'dur.
17. **El-Alim:** Her şeyi bilir, her şeyin hakikat ve mahiyetini bilir. İlim kendi ile ka'indir.
18. **El-Kâbız:** Ruhları kabz eden, O'dur. Kalbleri daraltan sıkı O'dur. Kula celal ve kahr ile tecelli eden O'dur.
19. **El-Bâsıt:** Hayatı verende O'dur. Ruhları genişleten de O'dur. Kula cemaal yani lutf ile tecelli eden de O'dur.
20. **El-Hâfız:** Dilediği kulunu lutuf ve in'am ile yükseltir; dilediğini alçaltır.
21. **Er-Râfi:** Dilediğini aziz, ulu kılar.
22. **El-Muizz:** Dilediğini zelil eder, alçaltır.
23. **El-Müzill:** Her şeyi işiticidir. Kulağa ihtiyaç hissetmez.
24. **Es-Semi:** Her şeyi görür. Göze ihtiyacı yoktur.
25. **El-Basir:** Hükümünde adildir. Kazası her şeye müessirdir.
26. **El-Hakem:** Hükümlerinde zulümden beridir. Hakiki adalet sahibi O'dur.
27. **El-Adl:** En ince işlerin bütün inceliklerine ve sırlarına vakıftır.

28. **El-Latif:** Kainat'ta cereyan eden bütün hadiselerden haberdardır.
29. **El-Habir:** Kulların isyanına karşı yumuşak davranır.
30. **El-Halim:** Ululuk, şeref, kudret sahibidir. İçte, dışta büyük ancak odur.
31. **El-Azim:** Günahları ve ayıpları bağışlayan ve örten O'dur.
32. **El-Gafûr:** Kendisine şükür edilmesi icab eden yalnız O'dur. Kulun ibadetini büyük ni'metlerle karşılayan O'dur.
33. **Eş-Şekûr:** Şanının yüksekliği üstünde bir mertebe yoktur. Zatı, sıfatı, ef'ali akıl ve idrakin sonsuz derecede fevkindedir.
34. **El-Aliyy:** Azamet ve Kibriya sahibi O'dur. Akıllarının idrakinin çok üstünde, kemali mutlak derecesinde büyüktür.
35. **El-Kebir:** Kullarını felaketlerden koruyucudur. Sinsi şeytanın şerrinden temiz yürekleri koruyan O'dur.
36. **El-Hafiz:** Cesetlere ve ruhlara beden ve ruh gıdasını ihsan eden O'dur.
37. **El-Mukit:** Mahlukatın bütün mühim ihtiyaçlarını karşılayan O'dur. Hepsini O bilir.
38. **El-Hasib:** Şanı azimdir. Zat sıfat ve ef'alde hiç eşi ve benzeri yoktur. Satvet ve ceberutuna payan yoktur.

39. **El-Celil:** Kullarına rıfk lutuf ve şefkatle tecelli eden O'dur. Cemali her mevcudun cemalinden üstündür.
40. **El-Cemil:** Va'dini yerine getiren, tehdidini tahakkuk ettiren, kullarına lütuf ve ihsan eden O'dur.
41. **El-Kerim:** Her şeyi koruyan, eşyayı tamamen görür ve korur.
42. **El-Rakib:** Her mahlûkun ihtiyacını görür ve bilir. Kul istemeden onun ihtiyacını bilir, dilediğini yerine getirir.
43. **El-Müciib:** İlim ve rahmeti her şeyi ihata edicidir. Vergisi, ihsanı sayısız ve boldur.
44. **El-Vâsi:** Her işi bir hikmet icabıdır.
45. **El-Hakim:** Kullarını sever ve onlara hayırlar ihsan eder.
46. **El-Vedûd:** Kerem ve ihsanı geniş, zatı şerefle tek olan O'dur.
47. **El-Mecid:** Mahşer günü ölüleri diriltiren O'dur. İnsanları Hakk yoluna sevk için peygamberler gönderen O'dur.
48. **El-Bâis:** Bütün mevcudat her an O'nun ilminde hazırdır.
49. **Eş-Şehid:** Zeval bulmaz, yok olmaz, değişmez, ezeli ve ebedi, vahdaniyetinde sabittir.
50. **El-Hakk:** Kullarının her işine mütekeffil, onlara kâfidir.
51. **El-Vekil:** Kudret ve kuvvet O'nundur.
52. **El-Kaviyy:** Kuvvetin kemaline sahibdir.

53. **El-Metin:** Mahlukatın hepsine her an lütuf ve ihsan edicidir. Mü'min ve abid kullarını sever ve onlara cennet vs. cemalini ihsan eder.
54. **El-Veliyy:** Hamd ü sena ile zikr edilen ve ihsan ile sevilen O'dur.
55. **El-Hamid:** Her mevcudun haddini ve sayısını bilir.
56. **El-Muhsi:** Ka'inatı yoktan var eden O'dur.
57. **El-Mübdiyy:** Yarattıktan sonra öldüren ve tekrar hayata iade eden O'dur.
58. **El-Muid:** Hayatı yaratan, dilediğine sonsuz şekillerde ihsan eden O'dur.
59. **El-Muhyi:** Ölümü yaratan ve dilediğine musallat eden O'dur.
60. **El-Mümit:** İlim ve kudret ile ebedi hayata sahib olan O'dur.
61. **El-Hayy:** Kulları yaratmak ve rızıklandırmak işi O'nun tedbiri ilelerdir.
62. **El-Kayyum:** Her şeye sahib, ihtiyaç ve fakırdan beri ve münezzehdir.
63. **El-Vâcid:** Kadri yüksek, keremi bol.
64. **El-Mâcid:** Zat, sıfat ve ef'alinde tektir. O hiçbir şeye benzemez, hiçbir şey O'na benzemez.
65. **El-Vahid:** Zatında taaddüt ve ortaklık yoktur.
66. **El-Ahad:** Da'im ve bakidir. Kendisi bütün mahlukatın ihtiyacını yerine getirir. Ulu ve kainatın tek rabbidir.

67. **Es-Samed:** Her dilediğini yaratmaya, her dilediğini yok etmeye kadirdir.
68. **El-Kâdir:** Her kudret ve kuvvet O'ndadır. Kudretin, kuvvetin kemaline sahibdir.
69. **El-Muktedir:** Allah bazı şeyleri, bazılarında evvel vücuda getirir veya bazılarını bazılarına üstün kılar. Hikmet ve maslahat icabı.
70. **El-Mukaddim:** Bazı şeyleri de bazılarında geriye bırakır (halk ve icadın hikmet ve tertibini ancak O bilir.)
71. **El-Muahır:** Varlığına başlangıç yoktur.
72. **El-Evvel:** Varlığına son yoktur.
73. **El-Âhir:** Varlığını her an göz önüne getiren alametleri ile zahirdir. Varlığı açıkça müşahede edilir.
74. **El-Zâhir:** Keyfiyyet ve zatı bütün akıl ve idraklere gizlidir.
75. **El-Bâtın:** Kulların her işini tedbir eden, düzenleyen O'dur. Mutlak hakimdir.
76. **El-Vâliyy:** Ululuğu, yüksekliği noksandan münezzehdir. Kibriyası akıl ve idraklerin üstündedir.
77. **El-Müteâl:** Rıfk ve'lütufla hayır ihsan edicidir.
78. **El-Birr:** Kullarını günahlarından tevbe etmeğe muvaffak eden.
79. **El-Tevvâb:** Kullarına türlü ni'metler ihsan eden O'dur.
80. **El-Mün'im:** Günahkara azab veren O'dur.

81. **El-Müntakim:** Günahları afvedici O'dur.
82. **El-Afüv:** Kullarına son derece şefik ve rahim olan O'dur.
83. **El-Raûf:** Her mülk O'nundur. Onda dilediği gibi tasarruf eder.
84. **Mâlikü'l Mülk:** Ululuk ve'lütuf'u ihsan sahibi O'dur.
85. **Zü'l-Celâli ve'l İkrâm:** Mahlukatı yetiştiren, besleyen O'dur.
86. **Er-Rabbü'l Muksit:** Adalet ve insaf sahibidir.
87. **El-Cami:** Birbirine zıt olan şeyleri bir araya getiren, bütün kemal vasıflarını kendinde toplayan O'dur.
88. **El-Ganiyy:** Zat, sıfat ve e'f'alinde her şeyden müstagnidir.
89. **El-Muğni:** Kullarından dilediğini zengin eden O'dur.
90. **El-Mu'ti:** Dilediğini dilediğine veren O'dur.
91. **El-Mâni:** Dinlerden, bedenlerden helak ve noksan sebeplerini ortadan kaldıran, herhangi bir hikmet tahtında bir şeyi diğer bir şeyden men'eden O'dur.
92. **Ed-Dârr:**Adaleti sebebi ile dilediğine zarar veren O'dur.
93. **En-Nâfi:** Hayır ve menfaati de dilediğine veren O'dur.
94. **En-Nûr:** Kendiliğinden zahir olup yerleri gökleri tenvir eden O'dur.

95. **El-Hâdi:** Kullarını lütuf ve keremi ile doğru yola sevk eden O'dur.
96. **El-Bedi:** Her şeyi örneksiz, aletsiz vücuda getiren O'dur.
97. **El-Bâki:** Varlığı sonsuzdur.
98. **El-Vâris:** Her şey fanidir. Bütün varlıkların mirasçısı O'dur.
99. **Er-Reşid:** Her bir işte kemali ile olgundur. Kullarını doğru yola hidayet edicidir.
100. **Es-Sâbûr:** Asi kulların isyanına karşı sabırlıdır. Azabı geciktirir.

O öyle Allah'tır ki, zatı bütün benzetmelerden mukaddes sıfatı hadis olanların sıfatına benzemekten münehhezdir. O'nun her şey'in rabbi olduğuna ayetleri şahadet eder. Yarattıkları, vücuda getirdikleri O'nun birliğine delalet eder.

Birdir, başka bir şeyle terhib edilmiş değildir. Vardır, varlığı başka bir varlık tarafından her hangi bir sebeple değildir. İstemedi, hak etmeden ni'met ihsan eder, bu herkesçe bilinir; ihsan ile vasf olunur. Bilinmesi sonsuz, vasf edilmesi nihayetsizdir. Evveldir, varlığına başlangıç yoktur, kerimdir. Sondur, kerimdir, daima bakidir, sonu yoktur. Keremi, lütfu, hilmi, fazlı ile günahkarların günahlarını afv eder. Kendi hayatı ile diri, kendi ilmi ile bilici, kendi kudreti ile kadir, kendi işitmesi ile işitir, kendi görmesi ile görür, kendi kelâmı ile konuşur, kendi iradesi ile irade eder, kendi bakası ile bakidir.

O öyle Allah'tır ki doğmadı, doğurmadı, ona hiç bir şey denk değildir. Hiçbir benzeri yoktur yerde ve göklerde. O iştir ve görür; O ne güzel sahip ve yardımcıdır. Allahü ta'âlâ bize kâfidir. O birdir; O ne güzel vekildir. Bütün hareket ve kudret yüksek ve ulu Allah'a mahsusdur.

Allah, kudreti ile istediğini yapar. Ululuğu ile istediğini hükm eder. Halk ve emir âlemi O'nundur. Âlemlerin rabbi olan Allah'ın azameti ve fazlı da'im ve sabittir.

Biz şehadet ederiz: Allah'tan gayri ilâh yoktur. Vahdaniyyet O'nundur, ortağı yoktur. O adil, kudretli, sahip, kuvvetli, kahredici, günahları bağışlayıcı, ayıpları örtücüdür.

Biz şehadet ederiz: Efendimiz Muhammed O'nun seçilmiş son temizliğe ve kemale ermiş kulu ve elçisidir. O bütün mahlukata doğru yolu göstermek için Hakk Ta'âlâ tarafından seçilmiş bir peygamberdir. Allah indinde emin ve inanılmıştır. Bütün mahlukata imamdır: Hakkın rızasını kazanmış sevgilisidir. O'nun manevi varlığı öğle güneşi, hakiki güneş gibi âlemi aydınlatır.

Karanlık gecede ayın dördü gibidir. Kâ'inatın nurudur. Mi'racda Hakk'a kavuşan, insanların ve cinlerin peygamberi, Mekke ve Medine peygamberi, Kudüs ve Mekke kıblelerinin imamı, Hz Hasan ve Hz Hüseyin'in dedeleri, mü'mine ve kâfire dünya ve ahirette şefaate edici, şark ve garbın süsü, şerefi, cum'a ve iki bayram namazlarının sahibi, Mekke'de dünyayı şereflendirip Medine'de irtihal buyuran peygamber, Benî Hâşim neslinden, Kureyş kabi-

lesinden, Mekke mükerremedeki mübarek Ebtah vadi-
sinde yetişen, meleklerin büyük peygamberleri
Kerubiyen sıfatına mazhar ve belki onlardan da üstün
olan, kendisinde cismani kesafet bulunmayıp tamamen
ruh mertebesinde bulunan O'dur. Peygamberlikten evvel
de sonra da tamamen pak ve masum yaşamıştır. Zahir ve
batini bütün ayıp ve gûnahtan münezzehtir. Ümmetini
son derece seven, pak, temiz, aydın ve aydınlatıcı yüksek
yıldız yani güneş gibi bir peygamberdir. Bedir halinde ay
gibi yüksek, maddi ve manevi güzellikleri kendinde top-
lamış, cehil ve gaflet gecesini nura boğmuştur. Nurani bir
nurdur. Ümmetinin gûnahtan sakınanlarını cennet saade-
ti ile müjdeleyen günahkarları cehenem azabı ile korku-
tan O'dur. O aydınlatıcı bir meş'aledir. (Allah'ın lutf u
inayeti rahmeti O'nun, ailesinin, ashabının, zevcelerinin,
evladının, zürriyetinin, aşiretinin ve dört halifesinin
(hulefa i raşidin üzerine ki onlar yol gösterenler ve hida-
yete erenlerdi; ve zamanındaki kamil vezirlerin üzerine
olsun) Bilhassa Allah'ın rahmet ve inayeti hulefa-i
raşidin'den şefekatli şeyh, kafir ve zındıkları öldüren,
mağarada peygamberimize yar ve arkadaş olan, çok köle
azat ettiği ve kendisi cehennem azabından kurtulduğu
için (atik) lakabını kazanan, Peygamberimiz tarafından
imamete geçirilen mü'minlerin emiri Ebu-bekiri s siddik
(Allah ondan razı olsun) üzerine olsun. Sonra ihsan edici
Allah'ın selamı kafirlere galip ve adil emir, ashabın ziyet
ve şerefli olanı, mescid-i mihrabdan ayrılmayan, her sözü
doğru ve isabetli olan, ismi kur'an ı kerim'de geçen
mü'minlerin emiri Ömer ibn il hattab (Allah ondan razı
olsun) üzerine olsun. Sonra Allah'ın selamı adil ve emin
emir, merhametli Allah'ın sevgilisi, Kur'an-ı kerimi topl-

yan, haya ve iman sahibi, ramazan ayında mertebeleri-
 şehadete eren Osman ibni affan (Allah ondan razı olsun)
 üzerine olsun. Sonra Allah'ın selamı emanet sahibi emir,
 peygamberin amcası oğlu, hayber kal'ası fatihi, fatimetüz
 zehranın zevci, peygamberin ilimlerinin varisi, Hakk'ın
 kaza ve takdirine razı, cömert, vefakar emr-ül müminin
 Hz. Ali (Allah ondan razı olsun) üzerine olsun. Sonra Al-
 lah'ın selamı iki büyük imam, iki saadete ermiş, iki şehit,
 iki mazlum, iki faziletli, iki kamil, iki dinin emirlerini ye-
 rine getiren, iki akil, iki Hakk'ın rahmetine, mağfiretine,
 kabulüne mazhar olan, iki öldürülen, iki tolun ay, aydın-
 latıcı iki güneş ve ay, iki Hakk'ın kazasına razı, belasına
 sabır edici Mü'minlerin emiri Muhammed'in babası Ha-
 san ve Abdullah'ın babası Hüseyin (Allah ikisinden razı
 olsun) üzerine olsun. Sonra Allah'ın selamı peygamberi-
 mizin iki mükerrem muhterem, ulu cesur amcaları Allah
 ve insanlar indinde öğülmüş, Hamza ve Abbas (Allah iki-
 sinden razı olsun) üzerine olsun.

Sonra Allah'ın selamı, muhacirin ve ensardan ve
 tabi'inden Allah'a kulluk eden hayırlı ve iyi olanların (Al-
 lah onlardan ve bizim cümlemizden razı olsun) üzerleri-
 ne olsun.

Cenab-ı Hakk onlara çok selam ve rahmet ihsan
 buyurdu, onları ulu kıldı, şeref verdi. Mahşere kadar O'na
 çok çok hamd ü sena olsun.

DUA

Bismillâhi'r-rahmani'r-rahim

Ya rabbi, bizim zahirimizi (dışımızı) hikmetinle, içimizi ma'rifetinle, kalplerimizi muhabbetinle, ruhlarımızı yardımınla, sırlarımızı müşahedenle süsle.

Ya rabbi, kalplerimizi, kulaklarımızı, gözlerimizi, sağımızı, solumuzu, üstümüzü, altımızı, önümüzü, ardımızı, nurunla aydınlat bizi ey acıyanların en merhametlisi, rahmetinle bizi nura kalb et.

Ya Rabbi, duamızı kabul buyur, hastalarımıza şifa ih-san eyle, ölülerimize dirilerimize merhamet buyur.

Allah'tan gayri ilah yoktur. Muhammed Allah'ın hakiki peygamberidir. Allah'ın salat ve selamı onun ve bütün peygamberlerin ve meleklerin üzerlerine olsun.

Allah'ın rızası hilafına yaptığım bütün günahlarım için Tanrı'dan mağfiret dilerim. (üç kere) Bu günahlar sözle, işle, gönülle, gözle, kulakla, her ne şekilde vukua geldi ise cümlesinden tövbe ediyorum.

Allah'ı her türlü noksan sıfatlardan tenzih ederim. (üç kere). Allah'a hamd ü senalar olsun (üç kere). Allah en büyüktür. (üç kere). Allah'dan gayri ilah yoktur, birdir, ortağı yoktur. Mülk onundur. Hamd O'na mahsustur. O her şeye kadirdir. Alemlerin rabbi olan Allah'a hamd olsun.

(el fatiha)

TURUK-U ALİYYÜL HALVETİYYE KÖPRÜLÜ DERBENT DERGAHI SİLSİLENAMESİ

- 1- Hz. Şah-ı Velâyet İmam-ı Ali (k.v.) (Necef-Irak, 661) SERÇEŞME-İ EBU-T TURUK
- 2- Hz. Şeyh Hasan-ül Basri (Basra-Irak, 729) SERÇEŞME-İ PİR
- 3- Hz. Şeyh Habib-i Acemî (Basra-Irak, 748)
- 4- Hz. Şeyh Davud-u Tai (Bağdat-Irak , 782) (Serçeşme-i Pir)
- 5- Hz. Şeyh Maruf-u Kerhi (Bağdat-Irak: 815) (Hz İmam Ali Rıza a.s.'a hizmetçi idi.)
- 6- Hz. Şeyh Ser-üs Sakati (Bağdat: 870)
- 7- Hz. Şeyh Cüneyd-i Bağdadi (Bağdat : 909) (Seyyid-üt Taife)
- 8- Hz. Şeyh Mümşad Dineveri (Bağdat: 911)
- 9- Hz. Şeyh Muhammed Dineveri (Bağdat-ı Irak: 980)
- 10- Hz. Şeyh Muhammed Bekri (Kudüs-İsrail:990)
- 11- Hz. Şeyh Vecihüddin Kadi (Bağdat- Irak: 1050)
- 12- Hz. Şeyh Ömer Bekr-i (Dinever-İran:1106)
- 13- Hz. Şeyh Ebunnecip Suhreverdi (Bağdat-Irak:1201)
- 14- Hz. Şeyh Kudbeddin Ebheri (Şam-Suriye: 1225)
- 15- Hz. Şeyh Rükneddin Sincasi (Bağdat-Irak:1231) (Hz. Şemsi Tebrizi'nin mürşidi)
- 16- Hz. Şeyh Şehabeddin Tebrizi (Tebriz-İran: 1302)
- 17- Hz. Şeyh Seyyid Cemâleddin Tebrizi (Lenkeran-Azerbaycan: 1358)

- 18- Hz. Pir İbrahim Zahid Geylani (Lenkeran: 1306)
(Seyyid-üt Taife-İmam-ül Halveti)
- 19- Hz. Şeyh Ahi Muhammed (Nur-ül Halveti)
(Lenkeran: 1330)
- 20- Hz. Pir Ebu Abdullh Sıracüddin Ömer-ül Halveti,
(HALVETİ TARİKATI'NIN KURUCUSU) (Herat-Afganistan : 1397)
- 21- Hz. Şeyh Âhi Mirim Ahmet Halveti
- 22- Hz. Şeyh Hacı İzettin Hıyavi (Şemahı- Azerbaycan: 1410)
- 23- Hz. Şeyh Sadreddin Hıyavi (Şemahı: 1456)
- 24- Hz. Pir Seyyid Yahya-ı Şirvan-i (Bakü-Azerbaycan: 1464)
(PİR-İ SAN-İ SAHİBİ VİRD-İ SETTAR)
- 25- Hz. Pir Mehmet Bahaeddin Erzincani (Karakaya-Erzincan: 1472)
- 26- Hz. Şeyh İbrahim Taceddin Kayseri (Kayseri: 1480)
- 27- Hz. Şeyh Alaeddin Uşşaki (Kabaklı-Uşak:1488)
- 28- Hz Pir Yiğitbaş Veli Ahmed Şemseddin Marmaravi
(Manisa: 1504)
- 29- Hz. Şeyh Hacı İzzeddin Karamani
- 30- Hz. Şeyh Kasım İnegöli (İnegöl-Bursa: 1534)
- 31- Hz. Şeyh Mehmet Muhyiddin Karahisari
- 32- Hz. Pir Ramazan Mahvi (İstanbul: 1616)
- 33- Hz. Şeyh Mestci Ali Rumi (İstanbul)
- 34- Hz. Şeyh Mestcizade İbrahim Rumi (Edirne)
- 35- Hz. Şeyh Debbağ Ali Rumi

- 36- Hz. Şeyh Lofçalı Ali Rumi (Köstendil- Bulgaristan) Ali Rumi'den-P. Nureddin Cerrahi ayrılıyor)
- 37- Hz. Aziz Şeyh Hüseyin Serezî (Serez-Yunanistan) (KUTB-İ RUMİ HALVETİ/HALVETİLİĞİ BALKANLARA YAYAN)
- 38- Hz. Şeyh Mustafa Koşarkavi (Koşarka- Demirkapı-Makedonya)
- 39- Hz. Aziz Şeyh Mehmet Baba (Köprülü-Titov-Veles-Makedonya- 1695 yılında Mürşit oluyor)V. 1754, 59 sene post'ta kalıyor. (Köprülü Derbent Dergâhı Bânisi)
- 40- Hz. Şeyh Osman Baba (oğlu) (Köprülü, 1754-1804) 50 sene
- 41- Hz. Şeyh İbrahim Baba (oğlu) (Köprülü, 1804/1844) 40 sene
- 42- Hz. Şeyh Nureddin Baba (oğlu) (Köprülü, 1844-1856) 12 sene
- 43- Hz Şeyh Süleyman Baba (kardeşi) (Köprülü, 1856-1862) 6 sene
- 44- Hz. Aziz Şeyh İsmail Baba (oğlu) (Köprülü, 1854-1912) 40 sene
- 45- Hz. Şeyh Ahmed Baba (oğlu) (Köprülü, D.1881-1950) 38 sene
- 46- Hz. Şeyh Ali Alaeddin Yayıntaş (oğlu) (Köprülü-D. 1921-İzmir-V. 1996) 46 sene
- 47- Hz. Aziz Şeyh Hasan Şükrü Yayıntaş (Turgutlu-Manisa; D.1959-)

ARAPÇA METİN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَا لَكَ يَوْمَ
 الدِّينِ أَيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ اهْدِنَا
 الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
 غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
 وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ
 ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ
 عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا
 أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ
 وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينِكُمْ وَلِي دِينٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قَدْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْعَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا نَلَقَ وَمِنْ شَرِّ
 عَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ
 شَرِّ قَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قَدْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ
 الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ
 مِنَ الْخَيْرِ وَالنَّاسِ.

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا تَوْلُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَظِيمِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ.

دَعَاءُ الْوَرْدِ الصَّغِيرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَشْيَاءَ
 مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مَجِيبُ الدَّعَوَاتِ
 اللَّهُمَّ أَفْعَلْ بِنَا وَبِهِمْ عَابِلًا وَعَابِلًا فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ مَا أَنْتَ لَهُ أَهْلٌ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا يَا مَوْلَايَ
 يَا مَوْلَانَا مَا نَحْنُ لَهُ أَهْلٌ إِنَّكَ غَفُورٌ فَطِيمٌ نَوَادٍ
 كَرِيمٍ زُفُوقٍ رَحِيمٍ وَسَلَامٍ عَلَى مُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ

أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ الرَّجِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ يَا رَبِّي يَا رَبِّي يَا رَبِّي يَا سَتَّارَ يَا سَتَّارَ يَا سَتَّارَ
 يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا جَلِيلُ يَا جَبَّارُ يَا وَادِدُ يَا قَهَّارُ
 يَا مَهَيِّمِينَ يَا سَتَّارُ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ
 وَيَا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فَلِصْنَا مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَ
 النَّارِ إِلَهِي أَسْتُرْ عَيُوبَنَا وَأَعْفِرْ ذُنُوبَنَا وَطَهِّرْ
 قُلُوبَنَا وَنُورِ قُبُورَنَا وَيَسِّرْ عَمُورَنَا وَأَشْرَحْ صُدُورَنَا
 وَبَبِّضْ وَبُوهْنَا وَكْفِرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَنْبِرَارِ
 سُبْحَانَكَ مَا عِبَدْنَاكَ تَقَىٰ عِبَادَتِكَ يَا مَقْبُودَ سُبْحَانَكَ
 مَا عَرَفْنَاكَ تَقَىٰ مَعْرِفَتِكَ يَا مَعْرُوفَ سُبْحَانَكَ مَا ذَكَرْنَاكَ
 تَقَىٰ ذِكْرِكَ يَا مَذْكُورَ سُبْحَانَكَ مَا شَكَرْنَاكَ تَقَىٰ
 شُكْرِكَ يَا مَشْكُورَ سُبْحَانَكَ مَا صَبَرْنَاكَ تَقَىٰ صَبْرِكَ
 يَا صَابِرَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً وَشُكْرًا مِنَ اللَّهِ
 وَنِعْمَةً لِلَّهِ النَّمْدُ وَالْمِنَّةُ التَّمْدُ لِلَّهِ عَلَى الطَّاعَةِ وَ
 التَّوْفِيقُ وَنَسْتَعْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ عَمِدٍ
 وَسَهْوٍ وَخَطَاٍ وَنِسْيَانٍ وَنُقْصَانٍ وَتَقْصِيرٍ اللَّهُمَّ لَكَ
 التَّمْدُ تَمْدًا يُؤَافِي نِعْمَتَكَ يَكْفِي مَزِيدَكَ كَرَمَكَ
 نِعْمَتَكَ بِجَمِيعِ مَقَامِكَ كُلِّهَا عَلِمْنَا مِنْهَا وَمَا لَمْ
 نَعْلَمْ وَنَشْكُرُكَ عَلَى جَمِيعِ نِعْمِكَ كُلِّهَا مَا عَلِمْنَا
 مِنْهَا وَمَا لَمْ نَعْلَمْ وَعَلَى كُلِّ قَالٍ اللَّهُمَّ يَا مَحْوِلَ الْخَوَلِ

قَوْلِ وَالْأَتْوَالِ قَوْلُ قَالِنَا إِلَى أُنْسِنِ الْخَالِ أَعَدَّتْ
 لِكَلِّ هَوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِكَلِّ نِعْمَةِ التَّحْمُدِ اللَّهُ
 وَبِكَلِّ رِزَائِمِ الشُّكْرِ لِلَّهِ وَبِكَلِّ أَعْجُوبَةِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 وَبِكَلِّ ذَنْبِ اسْتِغْفَرُ اللَّهُ وَبِكَلِّ ضَيْقِ حَسْبِي
 اللَّهُ وَبِكَلِّ مُصِيبَةِ إِيَّاكَ اللَّهُ وَبِكَلِّ قَضَائِي وَقَدَرِ
 تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَبِكَلِّ طَاعَةِ وَمَعْصِيَةِ لَا قَوْلَ
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَبِكَلِّ هَمِّ وَعَمَلٍ مَا شَاءَ اللَّهُ لَنْ
 يَغْلِبَ اللَّهُ شَيْئًا وَهُوَ غَالِبٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَحَسْبِي
 اللَّهُ وَكَفَى سَمَحَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا بِرَأْيِهِ لَهُ فِي
 الْأَمْرِ وَالْأَوْلَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ جَلَّ صِنَاعُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا بِقَاؤُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ تَعَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا تَنَزَّهَتْ صِفَاتُهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى كِبْرِيَاؤُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا بِاللَّهِ لَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَمَانًا مِنَ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَمَانَةً مِنْ عِبْدِ
 اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 الْمَعْبُدُ بِكَلِّ مَكَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَوْجُودُ بِكَلِّ زَمَانِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَذْكُورُ بِكَلِّ لِسَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 الْمَشْكُورُ بِكَلِّ إِنْسَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُؤْمِنُ بِلَا
 إِمْتِحَانٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنِ لَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَعْدِدُ مَا خَلَقَ اللَّهُ وَبَعْدَ مَا يَخْلُقُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا يَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
 الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ
 الْحَبَّارُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ الْمُهَيِّمُ السَّتَّارُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَآدَهُ
 لَشْرِكٍ لَهُ . لَهُ الْمَلِكُ وَ لَهُ التَّحْمُدُ يُفِيهِ وَيُمِيتُ

وَهُوَ تَى الَّذِي لَا يَمُوتُ وَلَا يَنَامُ أَبَدًا دَائِمًا قَائِمًا بَاقِيًا
 بِيَدِهِ النَّفِيرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ لَا
 تَقُولُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ عَلِيِّ الْعَظِيمِ لَا أَقْصِي تَنَاءً
 عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا اتَّخَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ عَزَّ بَارَكَ وَبَلَّ
 تَنَافُوكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ الرَّفْعُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ بَيْنَهُمَا وَمَا تَفَتَّ الثَّرَى وَ
 إِنْ تَبَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى وَاللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَدَعُوهُ بِهَا صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ
 هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
 السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّبُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْخَالِقُ
 الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْغَفَّارُ الْقَهَّارُ الْوَهَّابُ الرَّزَّاقُ الْفَتَّاحُ
 الْعَلِيمُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْخَافِضُ الرَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُذِلُّ
 السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْحَاكِمُ الْعَدْلُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الْحَلِيمُ
 الْعَظِيمُ الْخَفِيُّ الْكَفُورُ الْكَافِرُ الْكَبِيرُ الْكَبِيرُ الْكَافِرُ
 الْمُسْتَبْسَبُ الْجَلِيلُ الْكَرِيمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْوَاسِعُ الْكَلِيمُ
 الْوَدُودُ الْمُجِيدُ الْبَاعِثُ الشَّهِيدُ الْحَقُّ الْوَعِيدُ الْقَوِيُّ الْحَمِيدُ
 الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ الْمُتَّصِلُ الْمُتَّصِلُ الْمُتَّصِلُ الْمُتَّصِلُ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْوَالِدُ الْهَادِي الْوَالِدُ الْوَالِدُ الْوَالِدُ الْقَادِرُ
 الْمُقْتَدِرُ الْمُتَّقَدِّمُ الْمُؤَيَّدُ الْأَوَّلُ الْأَخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ
 الْوَالِي الْمُتَعَالَى الْبَرُّ التَّوَّابُ الْمُؤْمِنُ الْمُتَّقِيمُ
 الْعَفْوُ الرَّؤُوفُ الْمَالِكُ الْمَلِكُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 الرَّبُّ الْمُقْسِطُ الْبَاطِحُ الْغَنِيُّ الْمَغْنِيُّ الْمَانِعُ الضَّارُّ
 النَّافِعُ النُّورُ الْهَادِي الْيَدِيعُ الْبَاقِي الْوَارِثُ الرَّشِيدُ
 الصَّبُورُ الَّذِي تَقَدَّسَتْ عَنْ الْأَشْيَاءِ ذَاتُهُ وَتَبَرَّضَتْ عَنْ
 مَشَابَهَةِ الْأَمْثَالِ صِفَاتِهِ وَشَهِدَتْ بِرُبُوبِيَّتِهِ آيَاتُهُ وَدَلَّتْ
 عَلَى وَدَائِنِيَّتِهِ مَصْنُوعَاتِهِ وَاحِدٌ لَا مِنْ قَلَّةٍ وَمَوْجُودٌ

لَا مِنْ عَلَّةٍ بِالْجُودِ مَعْرُوفٍ وَبِالْإِنْسَانِ مَوْصُوفٍ مَعْرُوفٍ
 بِلَا غَايَةَ وَمَوْصُوفٍ بِلَا نِهَايَةَ أَوْلَى قَدِيمٍ كَرِيمٍ بِلَا اِبْتِدَاءٍ وَآخِرٍ
 كَرِيمٍ مُقِيمٍ بِلَا اِنْتِهَاءٍ وَغَفَرَ ذُنُوبَ الْهِنْدِيِّينَ كَرَمًا وَلَطْفًا
 وَوَلِيَّمَا وَفَضْلًا مَنِّي بِحَيَاتِهِ عَالِمٍ بِعِلْمِهِ قَادِرٌ بِقُدْرَتِهِ سَمِيعٌ
 بِسَمِيعِيهِ بَصِيرٌ بِبَصَرِهِ مَنكَلَمٌ بِكَلَامِهِ مُرِيدٌ بِإِرَادَتِهِ بَاقٍ
 بِبِقَائِهِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أُنْدٌ
 لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَوَاتِ وَهُوَ
 سَمِيعُ الْبَصِيرِ نَعْمَلُ مَوْلَى وَنَعْمُ النَّصِيرِ غَفْرُكَ
 رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَتَعَالَى وَفَدَهُ وَ
 نَعْمُ الْوَكِيلُ وَلَا يُؤُولُ وَلَا فُؤَةٌ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ بِقُدْرَتِهِ وَيَقْضِي مَا يُرِيدُ بِعِزَّتِهِ
 أَلَا شَرِكُ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
 نَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفَدَهُ لَا شَرِكُ لَهُ إِلَّا هُوَ عَادِلٌ
 بُبَارًا مُلِكًا قَادِرًا قَهَّارًا لِلذُّنُوبِ غَفَّارًا وَاللَّعِيُوبِ
 سَتَّارًا وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا مَمْتَدًا عَبْدَهُ الْمُضْطَفَى
 وَرَسُولَهُ الْمُجْتَبَى وَ أَمِيَّهُ الْمُقْتَدَى وَنَبِيَّهُ الْمُرْتَضَى
 شَمْسُ الضُّمَى بَدْرُ الدُّبَى نُوْرُ الْوَرَى صَاحِبُ الْقَابِ قَوْسِينَ
 أَوْ أَدْنَى وَرَسُولُ الثَّقَلَيْنِ وَنَبِيُّ الثَّرْمِينِ وَ إِمَامُ
 الْقِبْلَتَيْنِ وَوَيْدُ الْمَسْنِينِ وَشَفِيعُ مَنْ فِي الدَّرَجَاتِ وَرَبُّ
 الْمَشْرِقَيْنِ وَالْمَغْرِبَيْنِ وَصَاحِبُ الْجُمُعَةِ وَالْعِيدَيْنِ
 رَسُولُ مَكِّيًّا مَدِينِيًّا هَرِيثِيًّا أَبْطَحِيًّا كَرُوبِيًّا رَوَانِيًّا
 ثَقِيًّا نَقِيًّا نَبِيًّا وَلِيًّا ذَكِيًّا كَوَكْبًا دَرِّيًّا شَمْسًا مُضِيًّا
 قَمَرًا قَمَرِيًّا نُورًا نُورَانِيًّا بَشِيرًا وَنَذِيرًا سِرَاطًا مُنِيرًا
 صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَأَزْوَاجِهِ
 وَأَوْلَادِهِ وَضُرَيَّاتِهِ وَعَشِيرَتِهِ وَتَلْفَائِهِ الرَّشِيدِينَ
 الْمُرْتَدِينَ الْمُهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ فَضْوَصًا مِنْهُمْ عَلَى

الشَّيْخِ الشَّفِيقِ قَاتِلِ الْكُفْرَةِ وَالرَّزْدِيقِ وَفِي الْغَارِ الرَّفِيقِ
 الْمَلَقَبِ بِالْعَتِيقِ الْإِمَامِ عَلَى التَّحْقِيقِ أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ثُمَّ
 السَّلَامُ مِنَ الْمَلِكِ الْوَهَّابِ إِلَى الْأَمِيرِ الْأَوَّابِ زَيْنِ
 الْأَصْحَابِ الْمَبَاوِرِ فِي الْمَسْجِدِ وَالْمَحْرَابِ النَّاطِقِ بِالصِّدْقِ
 وَالصَّوَابِ الْمَذْكُورِ فِي الْكِتَابِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عُمَرَ ابْنَ
 الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ثُمَّ السَّلَامُ مِنَ الْمَلِكِ الْمَنَانِ
 إِلَى أَمِيرِ الْأَمَانِ نَبِيِّ التَّرْقُصِ بَاطِنِ الْقُرْآنِ صَاحِبِ
 الْحَيَاءِ وَالْإِيمَانِ الشَّهِيدِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَثْمَانَ ابْنَ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ثُمَّ
 السَّلَامُ مِنَ الْمَلِكِ الْوَلِيِّ إِلَى أَمِيرِ الْوَصِيِّ وَابْنِ عَمِّ
 النَّبِيِّ قَالِعِ الْبَابِ الْخَيْبَرِيِّ زَوْجِ فَاطِمَةَ الرَّهْرَاءِ
 وَأَرَثِ الْعُلُومِ النَّبَوِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ نَضْرَتِي عَلِي
 مَرْثَضَى الرَّضِيِّ الشَّهِيدِ الْوَفِيِّ الرَّضِيِّ اللَّهُ عَنْهُ وَكَرَّمَ
 اللَّهُ وَجْهَهُ ثُمَّ السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِينَ الْهَمَامِينَ
 الشَّهِيدِينَ الشَّهِيدِينَ الْمَظْلُومِينَ الْفَضِيلِينَ
 الْكَامِلِينَ الْعَامِلِينَ الْأَقْلِيَّةِ الْمَرْثُومِينَ الْمَخْفُورِينَ
 الْمَقْبُولِينَ الْمَقْتُولِينَ الْبَدْرِيِّ الشَّمْسِيِّ الْقَمَرِيِّ
 الْمُنِيرِينَ بِالْقَضَاءِ الرَّاضِيَّيْنَ وَعَلَى الْبَلَاءِ الصَّابِرِينَ
 أَمِيرِي الْمُؤْمِنِينَ أَبِي مُحَمَّدِ الْحَسَنِ وَأَبِي
 عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا ثُمَّ السَّلَامُ
 عَلَى الْعَمَمِينَ الْمَكْرَمِينَ الْمُتَرَمِّمِينَ الْمُعْظَمِينَ
 الشُّبَاعِيِّنَ كَهْمَةَ وَالْعَبَّاسَ الْمَحْمُودِينَ عِنْدَ اللَّهِ وَ
 عِنْدَ النَّاسِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا وَعَلَى جَمِيعِ
 أَصْحَابِهِ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالتَّابِعِينَ الْعَبْدِ
 الْأَفْيَارِ وَالْأَبْرَارِ رِضْوَانَ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ وَعَلَيْنَا

أَجْمَعِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا وَعَظَمَ تَعْظِيمًا وَشَرَفَ
تَشْرِيفًا وَهَمْدًا كَثِيرًا كَثِيرًا إِلَى يَوْمِ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ
وَالْقَرَارِ .

دُعَاؤُ الْوَرْدِ الْكَبِيرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ زَيِّنْ ظَوَاهِرَنَا بِخِدْمَتِكَ وَبُؤَابِنَ بِمَعْرِفَتِكَ وَ
قُلُوبَنَا بِمُحَبَّتِكَ وَأَرْوَاقَنَا بِمَعَاوَنَتِكَ وَأَسْرَارَنَا
بِمَشَاهِدَتِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا نُورًا وَفِي سَمْعِنَا
نُورًا وَفِي بَصَرِنَا نُورًا رَعْنِ يَمِينِنَا نُورًا وَعَنْ شِمَالِنَا
نُورًا وَأَمَامَنَا نُورًا وَخَلْفَنَا نُورًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ دُعَائِنَا وَأَشْفِ مَرَضِنَا
وَأَرْحَمْ مَوْتَانَا وَأَيِّسْنَا لآ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَوَدَّهْ لِشَرِيكَ
لَهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ثَقَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَ
صَلَّى عَلَيَّ عَلَى كُلِّ نَبِيٍّ وَمَلِكٍ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ اسْتَغْفِرُ
اللَّهَ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ عَنْ جَمِيعِ مَا كَرِهَ اللَّهُ قَوْلًا وَ
فِعْلًا وَنُظَيْرًا وَنُظَيْرًا وَسَمِيعًا وَأَتُوبُ
إِلَيْهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَوَدَّهْ لِشَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمَلِكُ وَ
لَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

الغائبة

VİRD-İ SETTAR

HALVETİ PİR SEYYİD YAHYA ŞİRVANİ

Hazreti Pir Seyyid Yahya(k.s) Hazretleri XIV. asrın sonlarına (1390-1400) yılları arasında Şamahı'da Azerbeycan'da dünyaya gelmiştir. Tam adı "es-Seyyid Cemaleddin Yahya bin es-Seyyid Bahaeddin eş-Şirvani eş-Şamahi el-Bakuvi"'dir.

Zat-ı alileri İmam Musa Kazım soyundan yani Hüseyinilerden olup Seyyid'dir. Bu sebeple nutk-ı Şeriflerinde "Seyyid" mahlasını kullanmıştır.

Bütün Halveti yolu ve kollarının günlük virdi olan Evrad-ı Şerif, Evrad-i Yahya, Vird-i Settâr, Vird-i Yahya, Vird-i Halvetiyye, Vird-i Seher gibi isimlerle de anılır. Halvetiye müntesiplerinin her gün okudukları bu vird, Arapça tertip edilmiş olup oldukça selis bir üsluba sahiptir.